Nr. 152 Wtorek 6 Lipca 1880. Rok 70.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 złr., półrocznie 8 złr., kwartalnie 4 złr., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkakrotnie po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agentura ... 4, Rue Clément 4.

Zaproszenie do przedpłaty

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi półrocznie w miejscu od (1 lipca do końca grudnia) 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 6 lipca.

Zawiodła nadzieja, że Berlin, zkąd przed laty ośmiu wyszło hasło walki państwa z kościołem, da obecnie impuls do zwrotu w kierunku przeciwnym, a przykładem swoim zachęci także do zmiany polityki inne państwa mniej lub więcej poróżnione z Watykanem. Wprawdzie znany projekt kościelny nie upadł, ale to, co się z niego pozostało, po tylu zmianach i poprawkach w parlamencie, nie może służyć za podstawę zupełnego przekształcenia stosunków kościelno-politycznych. Zresztą, gdyby nawet ocalały były wszystkie postanowienia projektu, to jeszcze skuteczność jego byłaby wątpliwą w skutek odmownej postawy Watykanu i dwuznacznej polityki berlińskiej, która chciałaby równocześnie wskrzesić pokój z kościołem, a mimo to wytrwać na stanowisku ustaw majowych. Rządowi pruskiemu pozostaje teraz już tylko ta nadzieja, że szczątki pierwotnego przedłożenia kościelnego zmienione w obowiązującą ustawę wpływać będą korzystnie na wewnętrzne uspokojenie państwa, złagodzą powoli nieprzyjaźne postępowanie ludności katolickiej, i w ten sposób utorują drogę formalnemu układowi z Watykanem bez pozorów kapitulacyi którejkolwiek ze stron rokujących.

Rozbicie się rokowań ugodowych między Berlinem a Watykanem przypadło właśnie w porę, kiedy na Zachodzie walka kościelno-polityczna ogarnęła nowe terytorya i od razu doprowadzoną tam została do punktu kulminacyjnego. Po scenach z 29go czerwca, po rozpędzeniu zgromadzeń jezuickich przy pomocy siły zbrojnej, Francya na razie zerwała za sobą wszelkie mosty do odwrotu, a gdy powróci reszta komunistów i zacznie odgrywać rolę polityczną w społeczeństwie, na długi czas zapewne nikt nawet nie pomyśli o zwrocie pojednawczym. Jak dziś rzeczy stoją, Francyę na drodze zatargu z kościołem powstrzymaćby mógł tylko nadzwyczajny tryumf stronnictwa konserwatywnego w przyszłych wyborach. Nie chodzi tu już o tryumf legitymistów i bonapartystów, którzy sami nie zapatrują się różowo na sytuacyę i przyszłość najbliższą. Jeżeli tylko Simon potrafi wytrzymać współzawodnictwo Gambetty, to już kościół wiele na tem zyska, bo stosunki i wypadki coraz więcej popychają Simona i jego frakcyę na drogę, którą dotąd postępowali tylko konserwatyści *par excellence*, t. j. frakcya monarchiczna. Jak widzimy, słabą jest nadzieja dla kościoła francuzkiego nawet w przyszłości a teraźniejszość tymczasem przybrała charakter groźny.

Nie sam przypadek lecz może i wyrachowanie polityczne sprawiło, że właśnie w chwili tak trudnej dla kościoła mała Belgia zdobyła się na krok śmiały, odwołując swojego reprezentanta z Watykanu. Jest to krok śmielszy poniekąd od francuskich dekretów marcowych, bo te ostatecznie dotąd nie doprowadziły jeszcze do zupełnego zerwania stosunków z Watykanem a odwołanie posła belgijskiego stanowi takie zerwanie w całem tego słowa znaczeniu. Belgia jest zbyt małem państwem, żeby jej polityka oddziaływać mogła na zachowanie się reszty Europy, ale mimo to w Watykanie wyjazd posła belgijskiego z Rzymu i wyjazd nuncyusza z Brukseli przykre sprawi wrażenie. Między Belgią bowiem a Watykanem istniała długa harmonia. Belgia uważaną była za warownię katolicyzmu i punkt oparcia dla tych, którzy bezpośrednio dotknięci skutkami walki kościelno-politycznej w Niemczech lub Francyi szukać musieli schronienia.

Mimo wszystkich tych ciosów, Watykan ufny w niewzruszoną siłę i wytrwałość kościoła, nie upada na duchu, nie wątpi o przyszłości i bynajmniej nie myśli o dalszych ustępstwach. Ciosy te zdają się owszem wywierać skutek wprost przeciwny, wzmacniają w Watykanie pozycyę stronnictwa, które od wstąpienia Leona XIII na tron papieski broniło zawsze tradycyi rządów Piusa IX. Papież Leon XIII w pierwszym roku rządów swoich zdawał się być skłonnym do odstąpienia od tych tradycyi pod niejednym względem, i zaraz na wstępie porzucił stanowisko bezwarunkowej negacyi. Uznano to za zadowoleniem w Berlinie i Watykanie. Fakta wykazały, że polityka ta nie przyniosła spodziewanych korzyści. Ci, którzy uznawali i chwalili pojednawcze usposobienie papieża Leona XIII, za wiele wymagali naraz i tem poparli stronnictwo wierne tradycyom Piusa IX.

Sejm krajowy.

(XIV posiedzenie dnia 5 lipca.)

Posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 11 min. 22 przed południem pod przewodnictwem marszałka Ludwika hr. Wodzickiego.

Ze strony rządu J. W. p. Filip Zaleski wiceprezydent c. k. Namiestnictwa.

Posłów obecnych 100.

Urlop dwutygodniowy udzielono p. Wojciechowi hr. Dzieduszyckiemu, zaś pp. Polanowski, Władysław Wolański i Kieszkowski otrzymali od hr. marszałka urlopy 8-dniowe.

Poseł Tyszkowski złożył do laski marszałkowskiej projekt następnej ustawy:

„Od stron obowiązanych do konkurencyi na pokrycie kosztów stawiania nowych, jako też utrzymywania budynków przeznaczonych do służby bożej i na mieszkania duchownych, a wreszcie zabudowań szkolnych, nie wolno ściągać na ten cel w drodze przymusowej w przeciągu jednego roku większej kwoty niż 50 proc. od kwoty jednorocznych podatków stałych opłacanych przez obowiązanych do konkurencyi."

Wniosek ten będzie traktowanym według regulaminu.

NOWELIŚCI

I.

„Ależ nareszcie kto ona jest?... Towarzystwo i świat nieraz zadały sobie to pytanie. Świat nie chce w to wierzyć, co Etoile o sobie opowiada; proste fakta nikogo nie zajmują; nudne są, jak zadanie arytmetyczne, chyba że idzie o fakta, o których się mówi pocichu, z szyderstwem, do ucha sąsiadki. W braku jednak prawdziwych wiadomości świat stwarza legendę i stawia ją na miejsce historyi, która nie istnieje; podwójna ztąd dla niego korzyść; przynajmniej rozerwie się na chwilę, ma zajmujący temat rozmowy, przytem może poniżyć osobę, którą podziwiać musi. I tak mści się świat na Miltonie, pomawiając go o zbrodniczą miłość; na Göthem, robiąc z niego brutalnego samoluba — wierzy w to, że Rafael umarł z nadużycia a Pascal był waryatem.... Skoro Schiller unosi nas po nad poziom życia, nie zapomnijmy przynajmniej, że pisząc, lubił czuć woń zgniłych jabłek, a umierając nie zostawił grosza na pogrzeb!

„Gdyby Etoile miała tyle sprytu, aby lubić zgniłe jabłka, i przyznała się do jakiej słabej strony, świat byłby ją zostawił w spokoju. Gdyby się ubierała po męsku, podróżowała w towarzystwie żonatego księcia, albo miała słabostkę do malarza-pijaka — a, wtedy świat byłby lepiej zrozumiał jej geniusz... Ale jakże zrozumieć kobietę sławną, która śmie żyć jak pospolite kobiety i jak uczciwe? Świat się gniewał, posądzając artystkę o fałsz i udawanie....

„Etoile spędzała pół dnia w Watykanie na zwiedzaniu galeryi — świat widząc u drzwi Watykanu jej psa Czara i jej służącego w rozmowie z szwajcarem, od razu zwietrzył jakąś intrygę z kardynałem. Ten pies oczywiście dawał wiele do myślenia..."

*
* *

W jednej z ostatnich swych powieści znakomita autorka, znana pod pseudonimem Ouida, w powyższy sposób określa stosunek artystki do świata. Obraz to trochę goryczą zaprawny, trochę przesadny. Wprawdzie świat znudzony tem, że czas orygynałów przeminął, może ma żal do artystów, gdy nie korzystają z istniejącego prawa, „że wielkim ludziom i głupcom wszystko wolno." Wszakże za dawnych czasów bujnej fantazyi każdy artysta, poeta, pisarz, miał swoją legendę: Benvenuto Cellini zabijał ludzi na ulicy, miewał błogosławione wizye w więzieniu; Goldsmith pół Europy przeszedł piechotą; Shakespeare, zanim dostał się do łaski królowej Elżbiety, zarabiał na życie pilnowaniem koni przed drzwiami teatru. W braku legendy do niedawnych czasów mieli wielcy ludzie przynajmniej jakąś kronikę skandaliczną dla zabawienia publiczności. George Sand rzeczywiście ubierała się po męsku i podróżowała zawsze w czyjemś towarzystwie.

Tymczasem Ouida, jedna z najbardziej utalentowanych autorek nowoczesnych, żyje u boku matki, a może niejedną gorącą wyobraźnię zasmuci to, że się ubiera u Wortha. Obraz jej żywcem schwycony jest nawet wcale prozaiczny.

— Mówi wszystkiemi językami — tak nam o niej pisze ktoś ze znajomych jej z Florencyi — a wszystkiemi źle i tak samo pisze. Wielka tylko w języku angielskim i z piórem w ręku. Brzydka; lat 40; wyraża się ciężko, miewa *des idées fixes*. Kocha tylko swoich siedm psów; głos jej krzykliwy; blondynka, figura brzydka; nóżka śliczna; umysł bystry, spostrzegawczy. Kostyczna, w przywitaniu nieprzyjemna, nigdy nie wiesz, kiedy jej się podobasz....

Byłżeby to wierny obraz autorki *Listka wśród burzy*, *Nello i Patrache*, i tylu innych prawdziwych arcydzieł tkliwości, dobrego smaku, głęboko odczutej poezyi? Nie — kobieta ta kreśliła obraz kobiety, opisała ją powierzchownie, w chwili może złego humoru, tak jak piękny krajobraz wśród deszczu, gdy nie ma słońca, i wszystko, co piękne, ukryte.

Chcemy w to wierzyć, że mimo wszystko, co mówią o pospolitej jednostajności dzisiejszych czasów, mimo że koło życia artystów nie tworzy się już ani legenda ani skandaliczny rozgłos, jeszcze jest dość oryginalności w ich duszy, życiu, w ich powierzchowności. Sama Ouida prowadzi życie świetne, poetyczne, pełne blasku, swobody, natchnienia. Angielka po matce, córka dawnego francuzkiego emigranta, pana de la Ramée, zrobiła majątek na powieściach i dziś mieszka we Włoszech, o milkę od Florencyi, w willi *Farinola*, której wynajęcie — mówiąc nawiasem, kosztuje 9000 zł. rocznie.

Czytelnicy *Revue des deux Mondes* może przypomną sobie sympatyczny i świetny obraz autorki, piszącej swoje powieści w bocznym pawilonie willi, przy otwartych oknach, wśród zapachu róż, magnolii i wszystkich kwiatów toskańskiej doliny, w kraju, który sami Włosi nazywają *un pezzo caduto dal ciel*. W tym małym raju żyje otoczona kwiatami, dziełami sztuki, w salonach wykładanych marmurem, przyjmuje najpierwszy świat florencki, artystów i poetów, wszystko co błyszczy i wszystko co czuje, myśli, żyje. Sławne są jej obiady artystyczne, z nakryciem na 40 osób, przy chórze najlepszych śpiewaków florenckich. Tło świetnego obrazu stanowi matka artystki, kobieta cicha, spokojna i na kolanach przed wielkością córki.

Jaki jest jej charakter, usposobienie, jaką była jej dola — można wnosić z powieści: *Przyjaźń*, w której zdaje się, odmalowała się sama pod postacią Etoile. Charakter to niepospolity, nieumiejący rachować się z wymaganiami świata, dusza miłująca piękno, w walce ze światem niezdolna użyć broni podstępu i fałszu. Etoile, powiedzmy raczej Ouida, kochała człowieka wyższego, udarowanego wszystkiemi zaletami tkliwości, z usposobieniem artystycznem, ale bez charakteru, który nie miał siły zerwać dawnego stosunku z kobietą złą, przebiegłą, pełną fałszu i miernostek. W walce o serce ukochanego zwyciężyła nie ta, która kochała lepiej i szlachetniej, ale ta, która umiała więcej wyzyskiwać słabość kochanka. Przekleństwo rzucone w tej powieści na świat i towarzystwo jest zbyt gorzkie, aby nie pochodziło z zranionego serca; tak stronniczo i z taką goryczą pisze kobieta tylko o sobie.

Tych kilka charakterystycznych rysów potrzebnych nam było do zrozumienia literackiej karyery autorki. Obraz tego niepospolitego talentu rozwija się wyraźniej na tle willi Farinola, wśród potoków słońca, blasku i zbytków, które ją unosiły po nad powszedniość życia, obok matki, która jej mogła być obrazem wszystkich poświęceń, z głęboką, zawiedzioną namiętnością w sercu, która jej odkryła zdradę i zmienność ludzką. Teraz już ją prawie widzimy, już znamy jej osobę i jej dzieło; możemy sobie wyobrazić, jak tworzyło się jej westchnienie i jak pisała. Wyszła nad wieczorem na ukwiecone łąki, patrząc jak przy zachodzącem słońcu gdzieś w dalekiej wsi zakrytej drzewami „chmury gołębi unosiły się nad dachem dzwonicy". Zastąpiła jej drogę Włoszka, jedna z tych kobiet prostych o rysach klasycznych, z kamiennym dzbanem na głowie, lub z dzieckiem śpiącem na ramieniu, i oto już tło gotowe do tych prześlicznych, prostych sielanek, jak *Listek wśród burzy*, jak *Umiltà* lub *Półmisek weselny*.

Poseł Olejnik ze względu na mnożące się kradzieże koni w powiatach cieszanowskim, mościskim, kamioneckim, jaworowskim, horodeńskim, sokalskim i rawskim interpeluje komisarza rządowego, czy wys. rządowi wiadomo o wzroście tychże kradzieży, jaka jest przyczyna, że około 90 prc. tych kradzieży pozostaje niewyśledzonych i jakie środki wys. Rząd przedsięwziąć zamierza, celem usunięcia tej tak dla ogólnego dobrobytu szkodliwej plagi?

Poseł Polanowski, powołując się na fakt, że na walnem zgromadzeniu filii stowarzyszenia ruskiego Michała Kaczkowskiego w Sokalu odbytem pod przewodnictwem p. Rożankowskiego dnia 3 czerwca wobec 80 członków wykluczono ze Stowarzyszenia członka Antoniego Sirko, jako zdrajcę narodu, za to, że przy wyborach do Rady państwa nie głosował za kandydatem komitetu Rady ruskiej, zapytuje: a) czy wiadomo wys. Rządowi, że stowarzyszenie imienia Michała Kaczkowskiego, według swych statutów cechy politycznej niemające, członków swych, ludzi porządnych, trzeźwych i uczciwych, z jawnem pogwałceniem §. 80 z 29 lutego 1865 za ich polityczne przekonania z grona swego ostentacyjnie i haniebnie wyklucza. 7) Jakich środków zamyśla wys. Rząd użyć, by podobnym agitacyom politycznym tego stowarzyszenia skutecznie zapobiedz?

Komisarz rządowy p. Filip Zaleski: Na obie te interpelacye będę miał zaszczyt odpowiedzieć na jednem z następnych posiedzeń.

Na wniosek p. dr. Waygarta petycyę gminy Lubcza o uznanie drogi idącej przez tę gminę za powiatową, przesłaną do komisyi prawniczej, przekazano do komisyi drogowej.

Liczba petycyj nadesłanych wzrosła do 401. Z pomiędzy 17 wniesionych na dzisiejszem posiedzeniu odesłano do komisyi administracyjnej petycye wydziałów powiatowych w Buczaczu i Zaleszczykach o ograniczenie parcelacyi, tego ostatniego wydziału i rady powiatowej Stare Miasto o reformę w fabrykacyi soli i wydziału powiatowego Zaleszczyki o zmodyfikowanie ustawy o podatku konsumcyjnym od mięsa; do komisyi petycyjnej petycye parafian w Monasterzyskach o zapomogę na budowę cerkwi, Gedeona Gedroica o przyznanie 5000 zł. w drodze łaski za straty na dostawie kamienia, Jana Gutta i ks. Michała Węgrzynowicza o zapomogi; do komisyi budżetowej petycye o subwencye dla Sióstr miłosierdzia w Czerwonogrodzie, Rozdole, Bursztynie i Nowosiółkach, oraz dla zakładu osieroconych chłopców w Krakowie, urzędników szpitala lwowskiego o dodatek aktywalny i Edwarda Trandy o zaliczkę na pensyę; do komisyi edukacyjnej memoryał towarzystwa pedagogicznego w sprawie ustawy o szkołach ludowych, nauczycieli z Brodów i Józefa Mochnackiego o dodatki aktywalne, zaś do komisyi podatkowej petycyę wydziału pow. Zaleszczyki o zmianę taryfy podatku gruntowego.

Petycyę gminy Horodenka o zarządzenie, aby miasto Kołomyja nie przenosiło rogatki na dawniejszy punkt koło kolei, na wniosek p. Lenartowicza odesłano do Wydziału krajowego jako komisyi.

Poseł dr. Smolka, jako sprawozdawca Wydziału krajowego, wniósł udzielenie prawa poboru opłat od napojów spirytusowych gminom Dolina i Nadwórna, tudzież do dodatków gminnych gminie Wysuczki, co bez dyskusyi przyjęto.

Poseł dr. Skałkowski, jako sprawozdawca komisyi budżetowej, zdawał sprawę z zamknięcia rachunku funduszu propinacyjnego za rok 1878.

Dochody tego funduszu wyniosły w ciągu tego roku 172.306 zł. $76^{3}/_{4}$ ct., a wydatki 3.583 zł. 11 ct. Zaległości nieściągnięte wynosiły z końcem roku 117.080 zł. 55 ct. W sumie tych zaległości 85 prc. przeszło, czyli 99.657 zł. 70 ct. czyniły zaległe opłaty od szynkarzy. Zestawiając te zaległości w opłatach szynkarskich według powiatów komisya doszła, że w niektórych powiatach ściągnięto prawie wszystko, n. p. w rzeszowskim 96 prc., a w czortkowskim 90 prc. należności, w niektórych około połowy, a w niektórych bardzo mało, n. p. w powiecie buczackim zaledwie 10 prc., a w skałackim 12 prc. przypadającej należytości. Widząc w tem niejednostajną gorliwość starostw w ściąganiu tych opłat komisya przedstawia do uchwały następujące wnioski:

1. Zamknięcie rachunku funduszu propinacyjnego za rok 1878, przedłożone przez Wydział krajowy, przyjmuje Sejm do wiadomości.

2 Sejm wzywa c. k. rząd o wydanie stosownych poleceń c. k. władzom administracyjnym i skarbowym, aby należytości na rzecz funduszu propinacyjnego przypadające. jak najenergiczniej ściągano.

Poseł bar. Baum wyraża zdanie, że należałoby, aby Rząd zapytał tych starostów, którzy pod tym względem osiągnęli w swoich powiatach najlepsze rezultaty, w jaki sposób do tego przyszli, i odpowiedź ich udzielił starostom, którzy wykazali większy niedobór, z zaleceniem, aby używali tegoż samego trybu postępowania.

Komisarz rządowy p. Filip Zaleski: Mam zaszczyt oświadczyć, że Rząd tej sprawy nie spuszcza z oka. Wydział krajowy bardzo starannie wykazuje zaległości funduszu propinacyjnego, a Rząd również starannie odnosi się podwładnych organów, aby ile możności starały się je ściągnąć; i rzeczywiście w roku 1879 stan się nieco poprawił. Te zaległości, jakie są tu wykazane, tak rażące, jak w powiecie buczackim, gdzie wynoszą 90%, w skałackim 88%, w lwowskim 87%, odnoszą się do roku 1878, a z końcem r. 1879 w tych powiatach stan rzeczy pod tym względem musi być lepszy, bo te powiaty naglono o energiczniejsze ściąganie. Co do przyszłości mogę złożyć przyrzeczenie, że Rząd bardzo chętnie się zastosuje do rezolucyi pod l. 2 zaproponowanej i będzie się starał z największą energią występować.

Poseł Wereszczyński imieniem Wydziału krajowego oświadcza, że zastanawiano się w Wydziale nad kwestyą, czy te zaległości nie mają jakiej przyczyny, którąby przez odpowiednią zmianę ustawy usunąć było można, fakt jednakże, iż w niektórych powiatach prawie wszystko ściągnięto a w innych prawie wszystko zalega, dowodzi, iż jedyną przyczyną jest nierówna sprężystość w ściąganiu.

Poseł hr. Golejewski również uważa, że tu nie zmian w ustawie trzeba, ale większej energji w poborze, która tem łatwiejszą być winna, że szynkarze nie mają przednówków, klęsk elementarnych i lat nieurodzajnych, jeżeli zatem władze przy ściąganiu tych opłat nie będą szynkarzom żydowskim pobłażały, to zaległości nie będzie.

Komisarz rządowy p Filip Zaleski. Muszę się zastrzedz przeciwko wyrażeniu, że Rząd obchodzi się łaskawiej z żydowskimi szynkarzami, a najlepszym dowodem, że tak się rzecz nie ma, jest to, że w niektórych powiatach było tylko 4 prc. zaległości.

Po krótkiem przemówieniu sprawozdawcy wnioski komisyi przyjęto.

P. Roman Michałowski w imieniu komisyi budżetowej zdaje sprawę z preliminarza szkół rolniczych w Dublanach.

Komisya z wyjątkiem pewnych nieznacznych i formalnych tylko różnic przyjmuje wnioski Wydziału krajowego i wnosi szczegółowy preliminarz w kwocie wydatków 34.845 zł. i dochodów 17.805 zł. a zatem z sumą 17.040 zł. do pokrycia z funduszu krajowego.

P. ks. Krasicki powołuje się na sprawozdania stenograficzne jako na dowód, że przyjęciu szkół dublańskich na fundusz krajowy był przeciwnym, dlatego, że przez wykluczenie języka ruskiego ze szkoły wyższej wyrządzono krzywdę narodowości ruskiej, oraz dla tego. że tym sposobem obciążonym będzie bardzo fundusz krajowy. Zdaniem mowcy takich wysoko naukowych szkół w naszym kraju nie trzeba, zaś co do kosztów sprawdziła się jego obawa, ponieważ wydatki stają się coraz większe, czemu jednak dziwić się trudno wobec tracenia pieniędzy na dorożki dla docentów przybywających na wykłady ze Lwowa i nakładów na uporządkowanie dziedzińca i ogrodu, które to roboty mogliby wykonać uczniowie szkoły niższej. Dlatego mowca oświadcza iż przeciwko całemu preliminarzowi głosować będzie.

P. Zbrożek nie sądzi, ażeby szkoła dublańska należycie rozwijać się mogła wobec uszczupleń, jakie poczyniono w jej budżecie. Mowca przytacza jako dowód, że na narzędzia miernicze wyznaczono tylko 10 zł. gdy szkoła nie ma zupełnie instrumentów niezbędnych do praktycznego wykładu tej nauki koniecznie rolnikowi potrzebnych. Mowca oświadcza jednak, że żadnych wniosków nie czyni, ponieważ szkoła dublańska ma być jeszcze dwa razy przedmiotem obrad tegorocznego sejmu, poprzestanie zatem na głosowaniu za preliminarzem według wniosku komisyi.

Poseł Gross dziwi się, że mowca poprzedni tak mało znaczące zarzuty wypowiedział tonem elegicznym, co zdaje się wskazywać, że mu szło tylko o wynurzenie swoich uczuć w sprawie rozstrzygniętej już dawno, bo skoro Sejm uchwalił przyjąć te szkoły na fundusz krajowy wraz z warunkiem co do języka wykładowego, zastrzeżonym przez założycieli, to warunek ten stał się prawem, którego Sejm, gdyby nawet chciał, nie miałby mocy zmienić. Nie ma nic naturalniejszego nad potrzebę wyższej szkoły rolniczej w kraju, którego całe bogactwo jest w ziemi. Zwiększanie się wydatków jest także rzeczą naturalną, bo kraj przyjął szkołę na to, ażeby ją ulepszyć, a zresztą powiększenie to poszło głównie ztąd, że powiększono liczbę uczniów w szkole niższej. Żądanie od docentów, aby pieszo ze Lwowa do Dublan chodzili na wykłady, za które bardzo skromne otrzymują wynagrodzenie, jest niewłaściwem i niewykonalnem, a co do uporządkowania dziedzińca i ogrodu, które ma kosztować 50 zł, kwota ta wyznaczoną jest przeważnie na materyały, a na robotników tylko o tyle, żeby uczniowie, którzy się mają uczyć pracować w roli, nie tracili czasu na roboty, nie mogące ich kształcić w obranym zawodzie, jak porządkowanie dziedzińców.

P. Abrahamowicz sprawozdaniami stenograficznemi dowodzi p. ks. Krasickiemu, że wprawdzie przemawiał przeciw przyjęciu szkoł dublańskich na fundusz krajowy, lecz za ich przyjęciem imiennie głosował. Co do języka ruskiego mowca przypomina, że już wówczas wykazał, że literatura jego nie jest dość zasobną, aby podręczników do wyższych wykładów agronomicznych dostarczyć mogła.

Poseł hr. Golejewski nie widzi, w czemby język ruski mógł być pokrzywdzony przez nieużywanie go do wykładów w szkole wyższej dublańskiej, skoro uczniowie są tam przyjmowani dopiero po ukończeniu gimnazyum a więc po nauczeniu się tego języka.

Poseł ks. Krasicki wyjaśnia p. Abrahamowiczowi, że dlatego tylko głosował za przyjęciem szkół dublańskich na fundusz krajowy, że był pewnym, że z tego będą szkodliwe następstwa, chciał więc, żeby się o tem praktycznie przekonano.

Poseł Wereszczyński, jako referent Wydziału krajowego, uważa, iż najlepszem świadectwem, że Wydział kierował się rozsądną oszczędnością jest to, iż z jednej strony zarzucono mu, że zbyteczne poczynił wykreślenia. a z drugiej, że zanadto na wydatki szafuje i uczniów szkoły parobków kształci na arystokratów. Mowca zbija kolejno zarzuty p. ks. Krasickiego.

Poseł Romanowicz odpiera również zarzuty p. ks. Krasickiego i oświadcza, że nie znajduje w słowniku parlamentarnym wyrazu na nacechowanie postępowania posła, który się przyznał, iż dlatego tylko głosował za wnioskiem, iż go uważał za szkodliwy.

Po odpowiedzi sprawozdawcy, który między innemi wyjaśnił p. Zbrożkowi, iż dlatego tylko na narzędzia miernicze wyznaczono tak mało, iż nie ma możności obecnie wykładania praktycznie na większą skalę nauki miernictwa, przyjęto cały preliminarz według wniosku komisyi.

Z kolei przystąpiono do sprawozdań o petycyach obciążających budżet.

Co do petycyi Przytuliska polskiego w Wiedniu o stałą subwencyę, sprawozdawca p. Dobrzyński ze względu na to, że Przytulisko zbyt krótko istnieje, aby można było należycie ocenić jego pożyteczność, oraz z uwagi na zły stan funduszów krajowych, wnosi udzielenie zapomogi w kwocie 100 złr.

Poseł dr. Liske zwraca uwagę, że komisya przytacza tylko takie motywa, które za odmówieniem zasiłku przemawiają, wnosi zatem dla konsekwencyi przejście do porządku dziennego.

Poseł hr. Golejewski objaśnia, że Przytulisko zostaje pod protektoratem ks. Konstantego Czartoryskiego, co jest rękojmią jego pożyteczności, dlatego komisya nie uważała za stosowne odmawiać pewnego datku, chociaż stałej subwencyi dać nie mogła.

Poseł dr. Liske odpowiada, że w takim razie należało podać i te motywa, które za udzieleniem subwencyi przemawiały.

Poseł Spławiński oświadcza się za wnioskiem komisyi, ze względu, iż pożyteczność Przytuliska w Wiedniu jest niewątpliwą.

Poseł hr. Golejewski zarzuca dr. Liskemu, że przy drobnych pozycyach zakłada opozycyę, większe zaś pomija milczeniem.

Sprawozdawca p. Dobrzyński wyjaśnia, że brak logiki we wniosku był tylko formalny a nie istotny. Komisya przytoczyła powody, dla których nie wnosi udzielenia stałej subwencyi, o którą petenci prosili. Co do udzielenia drobnego datku w kwocie 100 złr. komisya nie widziała potrzeby go motywować. gdyż cel towarzystwa dostatecznie go usprawiedliwiał. Zresztą mowca w komisyi był przeciwny temu datkowi i sprawozdanie przerobił, ulegając zdaniu większości, co wywołało pewną niedokładność w jego redakcyi.

Co do petycyi Maryanny Motykiewicz, wdowy po urzędniku podatkowym o zapomogę, poseł ks. Kitrys wnosi udzielenie zapomogi w kwocie 60 złr., czemu sprzeciwia się p. Haller z uwagi. że petentka nie ma tytułu do otrzymywania jakiegokolwiek wsparcia z funduszu krajowego, nie ma zaś tytułu dawać jednej a odmawiać innym, którzyby zachęceni jej przykładem, wnosili podobne podania.

Sprawozdawca zrzekł się głosu, i wniosek 42 głosami przeciw 38 odrzucono.

Co do petycyi sierót po urzędniku Iwanickim o dar z łaski, sprawozdawca poseł Wodziński wnosi udzielenie 148 złr. dodatku do emerytury dla sierot, które jeszcze wieku normalnego nie przekroczyły. Wniosek ten bez dyskusyi przyjęto.

Co do petycyi Antoniny Osińskiej, wdowy po kanceliście, o dar z łaski, sprawozdawca p. Korytowski wnosi udzielenie jednorazowego wsparcia w kwocie 100 złr., a co do petycyi Towarzystwa Pań miłosierdzia w Przemyślu, udzielenie takiegoż wsparcia wnosi sprawozdawca pos. ks. Jasienicki. Oba te wnioski bez dyskusyi przyjęto.

Z kolei przystąpiono do sprawozdań z petycyj nieobciążających budżetu. Referowali pp. Wohlfarth, Bartmański, Zborowski, Ochrymowicz i Janko. Wszystkie wnioski komisyi bez dyskusyi przyjęto. Tym sposobem załatwione zostały petycye Aleksandry Skrobaczewskiej, Wojciecha Piotrowskiego i Oktawii Knybel o zapomogi, nauczycieli w Przemyślu o polepszenie materyalnego bytu, oraz wydziału powiatowego w Łancucie o zmianę ustawy wodnej, przejściem do porządku dziennego. Petycye Józefa Boosa, o dodatek do emerytury i rady szkolnej miejscowej w Bóbrce, o podwyższenie płacy nauczycielskie, odstąpiono c. k. Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia. Petycyę miasta Podgórza, wykazującą niewłaściwość istnienia tamże ekspozytury c. k. policyi i proszącą o oddanie policyi w zarząd gminy, odstąpiono c. k. Rządowi z wezwaniem, aby przedłożył ustawę legalizującą istnienie tejże ekspozytury utworzonej na mocy zarządzenia administracyjnego, oraz ażeby zapobiegł nielegalnemu mieszaniu się tej ekspozytury w zakres policyi miejscowej, jeżeli to rzeczywiście ma miejsce. Petycyę Cypryana Ciepanowskiego z projektem nowego sposobu krycia dachów słomą, oraz z prośbą o jego rozpowszechnienie, odstąpiono Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na następnej sesyi, zaś petycyę kominiarzy lwowskich o ochronę zawodu kominiarskiego od ruiny, odesłano także do Wydziału do odpowiedniego załatwienia. Petycyę rady powiatowej w Podhajcach przyjęto do wiadomości, zaś petycyę gminy Rudki, w sprawie blankietów katastralnych, odstąpiono c. k. rządowi z wezwaniem, aby zechciał przestrzegać w ogłoszeniach urzędowych ruskich czystości tego języka.

Następnie odczytanem zostało przedłożenie Wydziału krajowego w sprawie kolei transwersalnej, o którem niżej mówimy.

Poseł Bartmański wnosi uznanie nagłości tego przedmiotu w ten sposób, aby nie uwalniając komisyi od drukowania sprawozdania, uchwalić zaraz, że rzecz ta ma być przekazaną osobnej komisyi z 7 członków, której wybór na następnem posiedzeniu się odbędzie.

Wniosek ten przyjęto.

Wniesioną dziś petycyę p. Gedroica, na wniosek p. hr. Golejewskiego z komisyi petycyjnej przekazano do budżetowej, zaś na wniosek p. dr. Majera, wniesioną także dzisiaj petycyę tow. pedagogicznego o zmiany w ustawie dla szkół ludowych uchwalono traktować łącznie z wnioskiem p. Szujskiego.

Poseł Rożankowski złożył przyrzeczenie poselskie.

Koniec posiedzenia o godz. 2 min. 45 po południu. Następne posiedzenie d. 7 lipca o godz. 11 rano.

(Galicyjska kolej transwersalna).

(§) Wyrażonemu w r. 1875 przez Sejm życzeniu. aby Rząd przedłożył projekt wybudowania galicyjskiej kolei transwersalnej, stało się zadość na wczorajszem posiedzeniu sejmowem. W wystosowanej do Wydziału krajowego a właściwie do Sejmu odezwie Prezydyum Namiestnictwa tak tę sprawę przedstawia.

Kolej transwersalna miałaby bezpośrednio połączyć galicyjsko rossyjską granicę państwa koło Husiatyna z jednym z punktów kolei północnej cesarza Ferdynanda, koło Żywca, ewentualnie z drogą żelazną Koszycko-Bogumińską pod Czaczą. W tym celu należałoby wybudować linie z Husiatyna do Stanisławowa, z Zagórza do Grybowa i z Nowego Sącza do jednego z punktów istniejącej już sieci dróg żelaznych.

Mimo wielkiej doniosłości ekonomicznej, nie mógł powyższy projekt dotąd wejść w wykonanie. gdyż już zasadniczo z góry musiało być wykluczone nadanie koncesyi towarzystwu prywatnemu, któreby żądało zagwarantowania dochodów przez państwo. Nadto stały budowie tej koleje na koszt państwa względy finansowe na przeszkodzie a prywatną spekulacyę odstraszały niekorzystne stosunki targu pieniężnego i ryzyko niedostatecznego oprocentowania znacznego kapitału zakładowego, któryby musiał być użyty na budowę. Dopiero w ostatnich czasach prywatne przedsiębiorstwa, zachęcone korzystniejszem położeniem targu pieniężnego, objawiły gotowość dostarczenia znaczniejszej części kapitałów na budowę powyżej wskazanych linij. I tak towarzystwo kolei lwowsko-czerniowieckiej oświadczyło gotowość wybudowania linii ze Stanisławowa do Husiatyna, jeżeli jej państwo zapewni subwencyę $1^{1}/_{2}$ miliona zł. Nadto w najnowszym czasie wystąpiło znane, wielkiemi kapitałami rozporządzające towarzystwo belgijskie *Societé belge des chemins de fer* z propozycyami zrealizowania wspomnionego projektu. W końcu towarzystwo kolei lwowsko-czerniowieckie wystąpiło z nowym projektem.

Z powodu znacznego ryzyke towarzystwo belgijskie postawiło jako nieodzowny warunek żądanie, aby oprócz zwyczajnych uwolnień od podatków i opłat, oraz oprócz przyznania ułatwień, które zwykle państwo czyni w podobnych wypadkach, zapewniono mu ze strony Galicyi odpowiednią pomoc finansową. Mianowicie żąda towarzystwo, aby: 1) kraj oddał mu wszelkie grunta potrzebne pod trasę kolejową Żywiec-Nowy-Sącz, Grybów-Zagórz i Stanisławów-Husiatyn, oraz pod budynki kolejowe i to w przeciągu sześciu miesięcy od wręczenia planów; 2) aby krajna własny koszt wykończył wszelkie roboty potrzebne do połączenia i sprostowania gościńców i dróg, które kolej żelazna przetnie, oraz wybudował wszelkie drogi równoległe z linią kolejową i drogi dojazdowe do dworców. W ogóle musiałaby Galicya zobowiązać się na własny koszt i na własne niebezpieczeństwo urządzić napowrót wszystkie przerwane komunikacye i stworzyć nowe potrzebne drogi. Również obowiązany będzie kraj utrzymywać wszystkie te drogi własnym kosztem.

Wobec znacznych wymagań stawianych krajowi, rząd uznał potrzebę przedstawienia tej sprawy Sejmowi i pozostowienia mu inicyatywy. Aby ułatwić rychłe ustawodawcze załatwienie sprawy, rząd wniósł razem z powyższem przedstawieniem stanu rzeczy także zarys projektu ustawy. Według tego projektu ułatwienia zostałyby przyznane bez względu na to, czy budowa uzupełniających linij kolejowych przeprowadzona będzie przez prywatne przedsiębiorstwo lub państwo. Liniom tym przyznaje projekt na czas, na jaki służy im uwolnienie od opłaty podatku dochodowego, także uwolnienie od wszelkich danin, które na mocy ustaw krajowych na cele gminne, powiatowe lub krajowe już są ustanowione lub w przyszłości będą zaprowadzone. Dalsze ustępy projektu zawierają sformułowane dokładnie zobowiązanie się kraju do dostarczenia potrzebnych gruntów.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Zniesienie Jezuitów we Francyi).

Rozporządzenie policyjne, które dnia 30 czerwca przed wypędzeniem Jezuitów z klasztoru przy Rue de Sèvres odczytał zakonnikom komisarz policyi Clément, opiewa dosłownie: „Deputowany, prefekt policyi, na podstawie art. 1 tyt. 1 ustawy z dnia 12 do 19 lutego 1790; na podstawie art. 11 konkordatu; na podstawie art. 2 ustawy z 13 *germinala* roku X; na podstawie art. 3 dekretu z 22 grudnia 1812; na podstawie dekretu z 29 marca 1880, który orzeka, że niezatwierdzonym przez państwo stowarzyszeniom Jezuitów daje się 3 miesiące czasu do rozwiązania się i do opuszczenia wszystkich innych zakładów, w których nie bywa udzielane młodzieży naukowe lub literackie wykształcenie, zważywszy, że mimo wspomnianego wyżej dekretu pod datą dnia dzisiejszego w Paryżu pod l. 33 i 35 Rue de Sèvres istnieje jeszcze dom zamieszkany przez niezatwierdzone przez państwo stowarzyszenie Jezuitów, rozporządza: *Art. 1.* Towarzystwo złożone z członków zakonu Jezuitów a zajmujące domy przy Rue de Sèvres l. 33 i 35 rozwiązuje się. Wspomniany dom przy Rue de Sèvres musi być natychmiast opuszczony. *Art. 2.* Na drzwiach domu i pobocznych budynków i w ogóle na wszystkich otworach wychodzących na ulicę, zostastaną położone pieczęci, jeśli właściciel domu sam nie obejmie straży nad nim, lub też nie powierzy jej obcej zakładowi osobie. W każdym razie kaplica musi być zamknięta. *Art. 3.* Komisarzom policyi miasta Paryża i wszystkim agentom władzy publicznej powierzone jest wykonanie niniejszego dekretu. Dan w Paryżu 30 czerwca 1880. Deputowany, prefekt policyi *Andrieux.*“

Tymczasem właściciele gruntu pod l. 35—36 przy ulicy Sèvres wnieśli jeszcze tego samego dnia wieczór do sądu cywilnego nagłą skargę (*référé*) przeciw prefektowi policyi. W charakterze oskarżyciela wystąpił p. de Ravignan; nazwał on się prezydentem stowarzyszenia, które tworzą Jezuici i dowodzi, że to stowarzyszenie ma prawo zamieszkiwać w jego domu i że nie administracyjna ale tylko sądowa władza może o tem rozstrzygać, czy to prawo mu przysługuje czy też nie. Chodzi więc przedewszystkiem o kwestyę kompetencyi i sprawa ta miała być rozstrzygnięta w sobotę w *chambre des référés*. Jezuitów zastępuje adwokat Falateuf i dwaj rzecznicy prezydenta policyi miał zastępować prokurator ministerstwa spraw wewnętrznych adwokat Durier i pewien rzecznik; Durier miał postawić wniosek, aby sąd uznał się niekompetentnym. W zwyczajnych nagłych (*référé*) procesach, zwykł prezydent sąd sam rozstrzygać, tym razem jednak chciał prezydent Aubépin ze względu na ważność sprawy rozstrzygać kollegialnie. Z tego powodu podał się już nawet pewien substytut nazwiskiem Louchet do dymisyi i słychać, że dwóch czy trzech członków prokuratoryi państwa pójdzie za jego przykładem. Liczba wypędzonych z domu przy ulicy Sèvres Jezuitów wynosiła 34. Zakon posiada na przedmieściu Lavillette (ulica Lafayette) jeszcze drugi dom, w którym dla osiadłej w Paryżu niemieckiej, przeważnie alzacko-lotaryngskiej, ludności odbywa się nabożeństwo i kazania w języku niemieckim a nadto bywa także udzielana nauka. Z tego ostatniego powodu dom ten, przed którym dnia 30 czerwca zebrały się dość wielkie tłumy w nieprzyjaznej postawie, będzie zamknięty dopiero z końcem roku szkolnego, to jest 30 sierpnia. Na prowincyi zamknięto klasztory jezuickie w następujących miastach: w Laon, Grasse, Louvesc, Troyes, Marsylii, Bourges, Bastii (tak więc i dla wyspy Korsyki nie zrobiono wyjątku) Besançon, Quimper, Toulouse, Bordeaux, Montpellier, Grenoble, Lons-le-Saulnier, le Puy, Nantes, Angers, Laval, Chateau-Gontier, Nancy, Douai, Lille, Clermont, Pau, Belfort, Lyon Charolles, Rouen, Versailles, Amiens, Castres, Avignon, Poitiers i Limoges. Wszędzie stawili Jezuici bierny opór w jednakowej formie. Współudział mieszkańców był w jednem miejscu większy, w innem mniejszy; groźniejszych rozruchów nigdzie nie było. Z biskupów tylko biskup z Angers Freppel i biskup Fava w Grenoble brali osobisty udział w opozycyi. O proteście wniesionym przez biskupa Freppela pisaliśmy już. Biskup Fava odczytał jeszcze dnia 29 czerwca z ambony w kaplicy jezuickiej w Grenoble długi list pasterski, który się kończył słowy: „Biada i klątwa tym, którzy się targają na klasztory!“ Gdy dnia 30 czerwca policya wypędziła Jezuitów z ich domu, znajdował się przy nich biskup Fava, wyszedł razem z nimi i zaprowadził wypędzonych do swojego pałacu. Otrzymał z tego powodu od ministra wyznań takie samo ostrzeżenie jak arcybiskup w Avignon; nie wiadomo jednak, czy biskupi ci zechcą usłuchać rozkazu ministeryalnego i czy każą opuścić Jezuitom swoje pałace.

W sposób półurzędowy oświadcza rząd francuski: „Wykonanie dekretów z 29 marca musiało się na razie ograniczyć do Jezuitów, którym nakazywały rozwiązać się najpóźniej do 30 czerwca. Co się tyczy innych nieautoryzowanych kongregacyj męskich to osobny dekret, traktujący o nich, wzywa ich tylko do uregulowania swojego stosunku prawnego. Zresztą byłoby brakło materyalnych środków wykonania, gdyby rząd chciał był równocześnie wystąpić przeciw wszystkim kongregacyom. Opróżnienie klasztorów wymagało sześciu do ośmiu godzin czasu; ale jakkolwiek rząd pozwala na zwłokę i przedłuża pośrednio termin innym kongregacyom, zna jednak swój obowiązek i w danej chwili spełni go z równą stanowczością“.

(Tajny dokument rossyjski).

Z Petersburga pisze 1 b. m. korespondent *Presse*: „Wewnętrzną politykę, którą Rossya kieruje się od długiego szeregu lat, objaśnia zajmujący i ważny dokument tajny, zredagowany przez hr. Perowskiego, ministra spraw wewnętrznych za czasów panowania cara Mikołaja I. Dokument ten, doręczony carowi Mikołajowi jako memoryał, został następnie przekazany przez tegoż cara obecnie panującemu Aleksandrowi II. Jeżeli uważnie przypatrzymy się wypadkom, jakie odegrał, się w Rossyi od tego czasu, przekonamy się, że wskazówki zawarte w tym memoryale służyły istotnie wewnętrznej polityce rossyjskiej za nić przewodnią. Dla objaśnienia, skąd hr. Perowskiemu przyszła myśl ułożenia takiego programu, niechaj posłużą następujące daty: Od czasów Piotra I aż do panowania Mikołaja I sprowadzono do Rossyi mnóstwo cudzoziemców, przewyższających Rossyan inteligencyą i wykształceniem, a obok tych cudzoziemców nabrała szlachta bałtycka bardzo wielkiego znaczenia i wpływu z powodu swoich bogactw i wiedzy. Rossyanie uważali także szlachtę bałtycką za „cudzoziemców“, a ponieważ ta szlachta z powodu swego feudalnego sposobu myślenia okazała się wybornem narzędziem żywiołu autokratycznego, przeto Rossyanie znienawidzili ją w krótkim czasie tak samo, jak swoje rządy. Z pojedynczych osób przeniosła się nienawiść na całą narodowość, a dzisiejsza nienawiść Rossyan do Niemców ma po części swoje źródło w opozycyi przeciw gospodarce szlachty bałtyckiej. Za panowania Aleksandra I prawie wszystkie wyższe urzędy były zajęte przez szlachtę bałtycką; tak samo działo się za czasów Mikołaja. Dopiero za panowania dzisiejszego cara, gdy stronnictwo rossyjskie wzięło przewagę, usunięto w kilku ostatnich latach wszystkich urzędników pochodzenia bałtyckiego, tak, że obecnie zasiada w gronie ministrów jeszcze tylko jeden szlachcic bałtycki. Na czele narodowego stronnictwa za Mikołaja I stał minister spraw wewnętrznych, hr. Perowski. To stronnictwo dąży, jak wiadomo do utworzenia państwa słowiańskiego od morza lodowatego aż do Bosforu, od brzegów Wisły aż do Kamczatki, państwa, w któremby panował tylko jeden język, jedna religia i w którem obowiązywałaby tylko jedna ustawa. Na narodowość obcych szczepów, które tym sposobem musiałyby zaginąć, nie zważa to stronnictwo tak samo, jak na narodowość szczepów słowiańskich, które także w skutek takiego zlania w jedną całość, musiałyby upaść. Pojęcie o narodowości zlewa się z zewnętrzną jednością, oto myśl przewodnia memoryału, którą Perowski przedłożył carowi pod napisem: *„Exposé ministra spraw wewnętrzych hr. Perowskiego przedłożone cesarzowi rossyjskiemu w sprawie russyfikacyj prowincyj należących do państwa“*. Z treści tego dokumentu, trzymanego jeszcze dotychczas w największym sekrecie, mogę wam podać autentyczny wyciąg. Znajduje się w nim następujący ustęp: „Jeżeli Rossya zamierza Finlandyę zakonserwować dla Szwedów, to czyni dobrze, nie zmieniając tam nic z dotychczasowych stosunków, ale jeżeli chce kraj ten wcielić do Rossyi, kraj zdobyty krwią naszych ojców i pieniądzmi, za które padł Sveaborg, to musi koniecznie narzucić mu naszą religię, nasz język w urzędzie i szkole, nasze ustawy; musi tam wysłać naszych urzędników jako kolonistów. W tym celu należałoby na razie wysunąć granicę przynajmniej nieco dalej poza bramy cłowe Petersburga i wyrugować ducha szwedzkiego z gubernii Wyborgskiej. Na swem separatystycznem stanowisku objawiają prowincye nadbałtyckie wyraźnie nienawiść ku Rossyi. W Polsce piastują urzędy mężowie, którzy dla naszej zagłady popierali Napoleona, gdy wkroczył do Rossyi. W samej Rossyi spoczywają najwyższe urzędy w rękach niemieckich urzędników, którym chodzi tylko o własne dobro a nie o dobro Rossyi. Co za nieszczęśliwy duch skłonił wspaniałomyślnego cesarza Aleksandra I do zniszczenia w krótkim czasie wszystkiego, nad czem w pocie czoła pracował przez tyle lat Piotr a następnie Katarzyna (t. j. nad ostatecznem przyłączeniem do Rossyi Finlandyi, Polski i prowincyj nadbałtyckich?) Montesquieu powiada: „Najpewniejszym środkiem przykucia do siebie i zapewnienia sobie własności prowincyj zdobytych jest dać im swoją własną cywilizacyę a zmienić mieszkańców“. Dla dopięcia tego celu potrzeba następujących środków: 1) Zniesienia w rzeczonych krajach wszystkiego, coby mogło posłużyć do zajęcia odrębnego stanowiska a więc zniesienia odrębnych ustaw i zasad administracyjnych, osobnych ministerstw, administracyj, ceł i t. d. 2) Wypracowania jedynej dla całego cesarstwa wspólnej ustawy z pewnemi modyfikacyami dla pojedynczych prowincyj. Taką ustawą powinien być *„Zbiór ustaw Mikołaja I.“ Uwaga*: Prowincye nadbałtyckie powołują się na to, że Piotr Wielki zagwarantował im ich swobody i prawa, ale czyż to ma dzisiaj jakie znaczenie? Byłoby to ograniczeniem władzy obecnego cara! — 3) Język polski w Królestwie Polskiem, język niemiecki w prowincyach nadbałtyckich, szwedzki język w Finlandyi, zostaną w szkołach pozostawione na równi z innemi językami europejskiemi, ale językiem wykładowym będzie język rossyjski. 4) W Wielkiem księstwie finlandzkiem początek w tej mierze należy zrobić w gubernii wyborgskiej, w prowinciach zaś nadbałtyckich i w Polsce należy natychmiast to wykonać. 5) Niemiecką szlachtę należy zwabić do naszej służby i przenieść ją w głąb Rossyi, a natomiast rossyjskich urzędników przenieść do prowincyj wymienionych w 4 punkcie. 6) Rossyjskich właścicieli ziemskich należy zachęcać do zakupna ziemi w owych prowincyach a mieszkańców tych prowincyj zachęcać do osiedlania się w Rossyi“.

Oto wyciąg z memoryału Perowskiego. Że Rossya usiłuje ściśle przeprowadzić ten program, tego dowodzi cały rozwój wewnętrznej polityki rossyjskiej od czasów Mikołaja aż do chwili obecnej. Wszystko, co zalecił Perowski, zostało wykonanem, ale nawet najzaciętszy Rossyanin nie zaprzeczy, że bezskutecznie. Wszystko rozbiło się o opór, jaki narody ujarzmione przez Rossyę a wyżej stojące pod względem oświaty, stawiają swoim tyranom. Silniej niż kiedykolwiek stoją Finlandczycy, Polacy i t. p. przy swych narodowych właściwościach i przy swoich nieprzedawnionych prawach i nietylko panmoskwicyzm, ale także i panslawizm w Rossyi rozbije się o ten opór“.

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom w Niżankowicach 300 zł. zapomogi, a gminie jaworowskiej 100 zł. zasiłku na budowę szkoły.

= **Ankieta naftowa** odbyła wczoraj wieczór pod przewodnictwem JE. pana Namiestnika drugie posiedzenie, które się przeciągnęło do godziny 10. Podamy jutro dalszy ciąg sprawozdania z ważnych tych obrad około podźwignięcia jednej z najważniejszych gałęzi produkcyi krajowej. Do wczorajszego naszego sprawozdania wkradło się kilka mylek, które prostujemy. W przemówieniu p. dyrektora Ziffra wydrukowano mylnie, że Ameryka przesyła do Europy rocznie 2 miliony centnarów nafty; zamiast Europy ma być do Austryi. W przemówieniu JE. p. Namiestnika zamiast „należycie przeprowadzona assocyacya przedmiotów“ czytać należy „assocyacya producentów“. W ostatniem przemówieniu p. Ziffra zamiast *Centralangebot* czytać należy *Centraldepot*.

— **W Akademii umiejętności** w Krakowie odbyły się w dniach 22 i 28 czerwca pod przewodnictwem dr. Karola Estreichera posiedzenia wydziału filozoficznego, na których przedstawiono i odczytano prace: 1) dr. Wisłockiego „Modlitewnik siostry Konstancyi z r. 1527“; 2) dr. Mecherzyńskiego „Jana z Wiślicy Wojna pruska“; 3) dr. L. Malinowskiego „O samogłoskach nosowych w gwarach polskich na Szląsku“; 4) Bolesława Szomka „O instrumentalu pluralis w dziełach Piotra Kochanowskiego“; 5) Jana Hanusza „Wykaz form deklinacyjnych w dwu zabytkach z wieku XIV“; 6) Jana Leciejewskiego „Gwara Miejskiej Górki, studyum dyalektyczne“. Wszystkie uchwalono ogłosić drukiem w publikacyach Akademii.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu H. D. z pomieszkania pod l. 32 przy ulicy Kopernika letni paltot koloru popielatego z czarną atłasową podszewką i czarny surdut kangarowy; p. I. H. z pomieszkania pod l. 44 przy ulicy żółkiewskiej złoty pierścień z wiśniowym kamieniem, piankową cygarniczkę, czarny surdut i inne suknie; a włościaninowi J. M. z pastwiska w Domaryczach parę koni a mianowicie 12-letniego konia gniadego i 9-letnią klacz tej samej maści, zwykłej rasy, bez szczególnych oznak. Złożono w policyi kartkę zastawniczą banku kredytowego nr. 48.134 na zastawioną za 4 zł. bekieszę, znalezioną na ulicy. Katarzyna Datke, właścicielka domu pod l. 8 przy ulicy pod Dębem, licząca lat 57, zmarła nagle w skutek apopleksyi.

— **Wychodźcy włościanie** — pisze *Czas* — którzy udają się z Galicyi do Ameryki, bywali wielokrotnie na dworcu kolejowym w Krakowie zatrzymywani i niejedna ofiara podstępu i chciwości agentów i wyzyskiwaczy ciemnego ludu została tym sposobem uratowaną od ostatniej zagłady. Wracała też do domu, chociaż dobrze podskubana, to przynajmniej zdolna jeszcze do powetowania pracą strat doznanych. Porozumieli się więc z tego powodu agenci handlujący tymi białymi murzynami w Galicyi i wysyłają teraz wychodźców z ostrzeżeniem aby w drodze omijali Kraków. Kupują włościanom bilety tylko do Bierzanowa, zkąd każą im pieszo lub kołowo dostać się na Kalwaryę do Prucbnika i tam wsiadać znowu do pociągu.

— **Wynalazek.** Polak pan Nowicki wziął od rządu francuzkiego patent na wynaleziony przez siebie sposób taniego ogrzewania machin przy pomocy elektryczności. Dziennik *La France industr.*, który o tem donosi, dodaje, że system ten pozwalałby korzystać z sił natury, a zarazem usunąłby stanowczo potrzebę i koszta materyałów opałowych.

— **Madrycka akademia** umiejętności historycznych, jak się dowiaduje *Kur. Pozn.*, zamianowała na walnem zebraniu swojem dnia 18 czerwca ziomka naszego, księdza Franciszka Różańskiego, bibliotekarza królewskiego księgozbioru w Eskurialu, swoim członkiem korespondentem. Ksiądz F. Różański nauką swoją i poważnemi pracami już od dawna umiał sobie zdobyć stanowisko wśród obcego społeczeństwa na półwyspie Iberyjskim.

— **Na wielki obchód** święta narodowego republikańskiej Francyi, który ma się odbyć, jak wiadomo, dnia 14 b. m., zamówiono w jednej z fabryk drezdeńskich nie mniej jak 50 000 tuzinów czyli 600.000 sztuk lampionów papierowych, wartości 60 000 mark. Paryska rada gminna uchwaliła na samo urządzenie illuminacyi w gmachach publicznych wspomnionego dnia 200.000 franków.

— **Dla uczczenia pamięci** króla Wiktora Emanuela, jako pierwszego monarchy zjednoczonych Włoch, ma być ostatecznie wzniesiony łuk monumentalny. Odnośna ustawa już została przedłożona parlamentowi w Rzymie. Łuk wspomniony stanie na placu term Dyoklecyana w wiecznem mieście, którego linie frontowe z tego powodu będą wprzód uregulowane. Składka publiczna na ten cel przyniosła, jak wiadomo, kilka milionów lirów, parę milionów ofiarowała rodzina królewska, a ze skarbu państwowego ma być wyasygnowany dodatek w sumie 8 milionów lirów. Można więc sobie wyobrazić, jaki wspaniały będzie to pomnik! Wkrótce rozpisany będzie konkurs na projekty artystyczne, w którym mogą brać udział także zagraniczni artyści. Premie ustanowiono w sumie 30.000, 20.000 i 10.000 lirów.

— **Pożar** w tych dniach nawiedził miasteczko Janów ordynacki w Lubelskiem. Zgorzało 152 domów, w tej liczbie tylko 14 murowanych. Kościół ocalał.

— **Skarb.** We wsi Wierzbówce, w powiecie płońskim, wyorano drewniane naczynie, w którem się znajdowało 315 sztuk różnych starych monet.

— **Szulerka.** Dzienniki petersburskie narzekają na kwitnącą w stolicy Rossyi szulerkę, wobec której niczem jest zakład w Mo-

naco i t. p. W tych dniach n. p. obiegała w Petersburgu pogłoska, że jeden z członków wysokiej arystokracyi rossyjskiej przegrał w *Jachtklubie* ogromną sumę 8 milionów franków!

— **Zuchwałej kradzieży** widownią był pociąg osobowy, który dnia 30 czerwca zdążał z Wiednia do Pesztu. W jednem z *coupé* drugiej klasy zajęło miejsca 7 osób, pomiędzy którymi znajdował się starszy jegomość przyjemnej powierzchowności. Obok niego siedział młody człowiek, który już w pół godziny po odjeździe z Wiednia rozparł się wygodnie w siedzeniu i usnął. Starszy jegomość zadał mu jeszcze kilka pytań, na które nie otrzymał odpowiedzi, poczem w rozmowie z innymi towarzyszami podróży nadmienił, że „syn" jego jest bardzo lekkomyślny w podróży i ma brzydki zwyczaj zasypiania twardo, chociaż wiezie przy sobie znaczną sumę pieniężną. Kiedy pociąg dojeżdżał już do Preszburga, starszy jegomość narzekając ciągle na lekkomyślność syna, rozpiął śpiącemu surdut i wydobył z bocznej jego kieszeni portmonetkę, schował ją „dla pewności" do swojego surduta. Na stacyi preszburskiej wysiadł, powiadając, że za chwilę powróci i prosząc towarzyszów podróży, ażeby tymczasem uważali na śpiącego syna i jego tłumoki. Gdy jednak zadzwoniono już na odjazd, a stary jegomość nie wracał, podróżni zbudzili mniemanego syna jego, ażeby go uwiadomić, że „ojciec jego wyszedł i nie powrócił. Pociąg już był w ruchu i nim przebudzony zdołał pojąć, co się z nim dzieje i co do niego mówią, ażeby zapewnić wszystkich uroczyście. że od dawna jest sierotą po ojcu, już stacya znikła z oczu podróżnym. Pokazało się, że zuchwały oszust ukradł śpiącemu przeszło 800 zł. w gotówce. Poszkodowany wprawdzie wysiadł na najbliższej stacyi i powrócił do Preszburga natychmiast, już tam jednak nie znalazł ani śladu oszusta

— **Gwałtowna burza** szalała przez kilka godzin w niedzielę wieczorem nad stolicą węgierską. Wicher zniszczył wiele dachów, okien i kominów, których gruzy, spadając na ulicę, tamowały komunikacyę.

— **Znany milioner** br. Hirsch wygrał już po raz drugi los wiedeńskiej loteryi komunalnej na 50.000 zł.

— **Uwięzieni w Wiedniu** bracia Fryderyk i Karol br. Neugebauer-Cadan, są obaj żonaci, nie żyją jednak z żonami i w ogólności nie posiadają najmniejszego majątku wydawali się za właścicieli wielkich lasów i kamieniołomów oraz dużego domu w Wiedniu, i pod tym to pozorem umieli wyłudzić znaczne sumy od łatwowiernych. Pierwszy z nich według jednego z dzienników wiedeńskich, był dawniej koncypistą w dyrekcyi kolei Karola Ludwika.

— **Wielką kradzież** popełnili niewyśledzeni dotąd złoczyńcy w nocy na 30 czerwca w biurach pocztowych w Schwerynie. Ukradli 24 listów pieniężnych z sumą 97.287 mark. Za wyśledzenie ich wyznaczono 1500 mark nagrody.

— **Jeden z najładniejszych okrętów** austr. floty handlowej *Serug*, własność towarzystwa żeglugi Sabioncello w Dalmacyi, po wypłynięciu dnia 8go marca z Nowego Jorku nie dał o sobie dotąd najmniejszej wiadomości. Zdaje się, że zatonął bez śladu. *Serug* zbudowany został w r. 1870; miał objemności blisko tysiąca tonn.

—**Okropne nieszczęście** zdarzyło się w tych dniach na morzu u wybrzeży amerykańskich. Donosi o niem następująca depesza z Newego Yorku: D. 29 czerwca parowiec *Seawanhoka*, który kursował regularnie pomiędzy Nowym Yorkiem a różnemi przystaniami Long Island, spalił się podczas wycieczki, w której udział brało 300 osób, w pobliżu College Point. Pięćdziesiąt osób zginęło częścią w płomieniach a częścią w morzu.

— **Na kolei żelaznej** państwowej węgierskiej pomiędzy stacyami Isaszegh a Peczel wykoleił się przedwczoraj pociąg osobowy. Lokomotywa stoczyła się z nasypu, a jeden z wagonów III klasy został zdruzgotany tak, że podróżni powypadali przez drzwiczki. Mimo to żaden z nich nie doznał ciężkiego uszkodzenia. Że służby skaleczeni są hamownik i konduktor. Że się na tem skończyło, przypisują okoliczności, iż pociąg liczył bardzo mało wagonów.

— **Wywóz kawy** z krajów, które najwięcej jej produkują, mianowicie z Jawy, Sumatry, Cejlonu i Brazylii, po nader obfitym zbiorze wynosił w roku zeszłym 333.000 tonn czyli 6,660.000 centnarów, t. j. o kilkadziesiąt tonn więcej niż w najpomyślniejszych latach poprzednich.

(*r*) **Wdowa Napoleona czarnego.** P. Desalle sędzia trybunału w Limoges, przeglądając stare papiery w archiwum sądowem, uczynił ciekawe odkrycie. Znalazł on dokument, według którego wdowa nieustraszonego Toussaint Louverture, który chwilowo był królem w San Domingo i którego nazwano „czarnym Napoleonem" umarła w szpitalu w Limoges, i oto wyciąg aktu zrobiony przez p. Desalle: Akt zejścia pani Toussaint Louverture zmarłej w tutejszym szpitalu w wieku lat sześćdziesięciu, urodzonej w gminie San Domingo, pożeniej zamieszkałej w Limoges, córki zmarłego Francois, nazywanego Simon i zmarłej Marie Jeanne. Podpisano: Deroche, pełniący obowiązki urzędnika stanu cywilnego. To odkrycie prostuje błędne podanie w *Biografii powszechnej* p. Michaud, według której wdowa Toussaint Louverture miała umrzeć w roku 1816 w Agen, bo akt zejścia, któryśmy tu przytoczyli, datowany jest 17 lutego 1815 r.

(*r*) **Pies zwycięzca.** Szczególnego rodzaju wodne wyścigi odbywały się w tych dniach na Tamizie między człowiekiem i psem newfundlandzkim sześcioletnim. O zakład 1250 franków trzeba było przepłynąć dziesięć angielskich mil (przeszło 16 kilometrów). Po pierwszym kwadransie pies wyprzedził współzawodnika o 40 metrów, a w godzinę był już o 800 metrów naprzód. Pływak dał za wygraną, czując zupełny upadek sił po 67 minutach walki, a pies płynął sam dalej i po dwóch godzinach bez wytchnienia, został wyniesiony na ląd w zupełnie dobrym stanie. Mówimy, został wyniesiony, bo przecie nie można było wymagać, żeby pies sam poznał, że dopłynął do oznaczonej mety, więc go w tym punkcie jego właściciel, który za nim płynął czółnem w pewnej odległości, wydobył z wody. Niezmierne mnóstwo ciekawych łodziami a nawet parowemi statkami towarzyszyło temu wyścigowi.

Najnowszy tryumf fotografii.

(*r*) Od czasu wynalezienia balonów wszyscy powietrzni żeglarze podziwiali nadzwyczajną wyrazistość, z jaką przedmioty ziemskie przedstawiały im się pod ich stopami. Wszyscy, którzy opisywali swoje wrażenia z tych podróży w górnych warstwach atmosfery, porównywali obrazy widziane z wysoka do znanych map geograficznych wykonywanych sposobem wypukłorzeźby, i oddawna usiłowano otrzymać klisze fotograficzne brane z pewnego punktu wzniesienia w łódce balonu.

Nadar przed dwudziestu przeszło laty robił pierwsze tego rodzaju próby w balonie trzymanym na linie Później w r. 1868 udało mu się otrzymać parę widoków z balonu Giffarda, także puszczanego na linie w Hipodromie, a dwa lata temu, kiedy ten sam znakomity inżynier, w czasie wielkiej wystawy, urządził pamiętny olbrzymi balon na dziedzińcu pałacu Tuileries, sławny z mikroskopowych fotografij p. Dagrou prowadził dalej nie bez powodzenia próby rozpoczęte przez Nadara.

Pozostawało jeszcze do rozwiązania daleko trudniejsze zadanie zbierania widoków fotograficznych z balonu zupełnie wolno bujającego w przestrzeni. Zadanie to niezmiernie ważnem było z powodu wielkiej użyteczności studyów w zakresie prądów powietrznych i innych kwestyi fizyki niebieskiej, gdyby można było zbierać i utrwalać dla nauki klisze wskazujące, którędy balon żeglował, jak wysoko się wzniósł i jaki był w danej chwili stan atmosfery Można było nawet spodziewać się, że klisze otrzymane w ten sposób z dostateczną wyrazistością mogłyby służyć do czynienia rekonesansów wojskowych albo zbierania planów miast i pozycyj geograficznych z dokładnością i szybkością, o jakiej dotychczas nie mamy wyobrażenia.

Bardzo wielu aeronautów robiło już tego rodzaju próby, ale bez powodzenia, jedni dla tego, że ich fotograficzne przybory były za ciężkie lub za wiele miejsca wymagały, inni, ponieważ nie zdawali sobie dostatecznie sprawy z niezbędnych warunków powodzenia tej trudnej i delikatnej operacyi, inni nareszcie, ponieważ konieczność spuszczenia się w danej chwili z powodu stanu wiatru lub innych nieprzewidzianych okoliczności, przerywała ich operacye albo zniszczyła już otrzymane klisze.

Otóż z zadowoleniem przychodzi nam donieść czytelnikom, że widzieliśmy dwie zupełnie gotowe fotografie, świadczące, że tak trudna a tak ważna operacya nie jest już utopią. Jeżeli okazują się tu jeszcze niejakie braki, to są one tego rodzaju, że przy wprawie z pewnością usuniętemi zostaną. Te dwie fotografie otrzymane zostały z klisz wykonanych przez pana Pawła Desmarets, redaktora dziennika *L'Electricité* w czasie wzniesienia się balonem *Gabriel* w Rouen. Powietrzną tą wyprawą kierował p. Lair, członek szkoły francuskich aeronautów, a znajdował się przy tem właściciel balonu p. Jovis.

Szkło kamery fotograficznej pana Desmarets skierowane było z brzegu łódki ku Paryżowi i klisza operowaną była w chwili, kiedy kapitan balonu odcinał spadochron z łódką, w której znajdował się p. Jovis.

Na jednej z tych fotografij widać najdokładniej wszystkie zakręty biegu Sekwany aż do Montes. Kamienny most, wyspy na Sekwanie, topole na jej brzegach rysują się tu z cudowną delikatnością i czystością, obłoki przedstawiają się z niesłychanem bogactwem kształtów; te, które wznoszą się z ziemi, wydają się jakby wyrzucane z kominów lokomotywy. Ta klisza małych rozmiarów obejmuje długość przeszło dwudziestu kilometrów a perspektywa w głąb sięga przeszło sześćdziesiąt kilometrów.

Druga fotografja nie mniej jest zadziwiającą. Jest ona zdjętą za pomocą pionowego aparatu, którego soczewka umieszczona była w otworze dna łódki balonu. Przedstawia ona przestrzeń kwadratową, której każdy bok obejmuje około półtora kilometra, ze wszystkiemi przedmiotami, jakie się na tej przestrzeni znajdują. Pomimo lekkiej mgły, panującej w chwili operacyi, widać tu najwyraźniej dachy domów, ulice, drogi i rosnące na nich drzewa, mury dzielące między sobą różne posiadłości, place, rozdroża a nawet ścieżki. W czasie operacyi panował wiatr unoszący balon po 7 do 8 metrów na sekundę, a jednak zdaje się, że przedmioty fotografowane ani się poruszyły, bo inaczej nie mogłyby się odbić tak wyraźnie i ta nieporuszalność jest prawie niepojętą, a jednak jestto tylko prosty skutek niesłychanej szybkości zdjęcia widoku.

P. Desmarets wynalazł tak czuły preparat chemiczny, że do otrzymania na szkle dostatecznego wrażenia światła wystarcza jedna mała część sekundy, przez ten czas zatem balon chociaż pędzony wiatrem posunął się zaledwie o trzy albo cztery centymetry, co z uwagi na odległość fotografowanych przedmiotów nie stanowi żadnej prawie różnicy w punkcie widzenia. Ale właśnie dla skrócenia czasu pozy do takiego ułamka sekundy wszystkie znane dotąd mechanizmy dla otrzymywania tak zwanych *vues instantanées* okazały się zanadto powolnemi, to co można nazwać mgnieniem oka, było jeszcze za długie. P. Desmarets wpadł na myśl użycia w tym celu aparatu elektrycznego i temu to potężnemu działaczowi winni jesteśmy ten najnowszy cud fotografii.

Obecnie eksploracya Sahary w celu zbudowania żelaznej drogi z Tombuktu może się odbyć z szybkością a użycie balonu stanie się niezbędnem przy wyprawach do krajów przybiegunowych. Przez ten wynalazek geografia, sztuka wojenna i aeronautyka wchodzą na nowe, wiele obiecujące drogi.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Konkurs.** Celem obsadzenia dwóch posad stręczników towarowych dozwolonych dla Lwowa przez wys. c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 30 marca 1875 l. 9767, Izba handlowa i przemysłowa rozpisuje niniejszem konkurs w myśl ustawy z dnia 4 kwietnia 1875 dz. u. p. nr. 68.

Ubiegający się o jedną z tych posad mają udowodnić: 1) że są obywatelami austryackimi, ukończyli rok 24, prowadzą życie nienaganne i mają prawo rozrządzać swym majątkiem; 2) że złożyli z dobrym skutkiem egzamin przepisany dla stręczników. „Egzamina te odbywać się będą w Izbie handlowej i przemysłowej, gdzie kandydaci do popisu zgłaszać się mają; 3) mianowani stręcznicy winni uiścić przepisaną taksę i składają wedle postanowienia wys. c. k. ministerstwa skarbu z dnia 22 kwietnia 1879 l. 741 kaucyę w kwocie dwustu złotych w. a.

Podania należycie udokumentowane wnieść należy najdalej do 15 sierpnia 1880 do Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Wiedeń, 6 lipca. *Tel. Gaz. Lw.*) Na wczorajszy targ bydła rzeźnego spędzono 2844 wołów, między niemi 1039 galicyjskich, 1547 węgierskich, 258 niemieckich. Na środę zapowiedziano 204 wołów kontumacyjnych. Spęd był o 73 sztuk mniejszy niż w zeszłym tygodniu. Obrót był leniwy; ceny się nie zmieniły; przedano wszystko. Płacono galicyjskie woły 55—56 złr.; najprzedniejsze 57 złr; węgierskie 53—56$^{1}/_{2}$ złr.; niemieckie 54—59 złr.; krowy 50—52 złr. za 100 kilo m. w.

OSTATNIA POCZTA

Uchwała senatu francuskiego w sprawie amnestyi jest najważniejszym wypadkiem w dziedzinie spraw zagranicznych Zdawałoby się, że ograniczenie amnestyi tylko do przestępców politycznych a wyjęcie z pod niej pospolitych zbrodniarzy, morderców i podpalaczy, jest tak naturalnem, że powinno bez trudności trafić do przekonania wszystkich. Jednakowoż tak nie jest. W dzisiejszej Francyi namiętności polityczne do tego stopnia zamąciły pojęcia, że zatarła się prawie różnica między tem, co godziwe i słuszne a tem, co godne bezwarunkowego potępienia. Doszło do tego, że jawni mordercy i podpalacze są protegowani „ze względów oportunistycznych", podczas gdy ludzie, którym chyba tylko z zasad „nieautoryzowanych" przez republikę zarzut zrobić można, wystawieni są na gwałty i prześladowania. Niepodobna, aby rząd, pod którego egidą dzieją się takie rzeczy, nie doznał rychło następstw tak przewrotnej polityki Jakoż gabinet p. Freycineta „iście republikański" zachwiany jest już do tego stopnia, że bliski upadek jego jest nieunikniony. A Nemezis tak chce, że właśnie protegowany przezeń radykalizm najgłośniej przeciw niemu się oświadcza. Radykaliści zarzucają p. Freycinetowi, że nie umiał całkowitej amnestyi obronić w senacie, że zanadto względnym okazał się przy egzekucyi dekretów marcowych, że nie przedsięwziął w swoim czasie radykalnej puryfikacyi stanu sędziowskiego, która byłaby mu oszczędziła dzisiejszych nieprzyjemności z prokuratorami i sędziami, co rzucają mu pod nogi swe dekrety nominacyjne i uznają się kompetentnymi do rozstrzygania procesów wytaczanych przez Jezuitów. Być może, że p. Freycinet zdoła jeszcze przełknąć te wszystkie gorzkie pigułki, jak przełknął już tyle innych — ale w końcu przepełnić się musi ten kielich goryczy. W każdym razie częściowa przynajmniej kryzys ministeryalna stała się nieuniknioną, bo admirał Jauréguiberry, minister marynarki stanął w drastycznej sprzeczności z większością Izby. Dzienniki opowiadają że między tym ministrem a sprawozdawcą budżetu marynarki, niejakim p. Dréo, przyszło 1 b. m. do gwałtownej „wymiany zdań" podczas której admirał nazwał sprawozdawcę ignorantem, co informacye swoje czerpie w kawiarniach.

Wracając do sprawy amnestyi, zanotować musimy, że senat stał się znowu celem pocisków prasy radykalnej. Powiada ona, że senat uchwałą swą ostatnią popełnił samobójstwo, a *Rep. franc.* wtoruje jej niejako, pisząc w tonie największego lekceważenia, że pomimo uchwały senatu, całkowita amnestya przyjdzie do skutku. W jaki sposób, nie mówi organ p. Gambetty. Lewica Izby deputowanych odbywa narady, jakich kroków chwycić się należy z powodu odrzucenia amnestyi przez senat. Zdaje się, że Izba przystąpi do poprawki Labicha, która upadła w senacie.

Według telegramu *W. Allg Ztg.* z 4 b. m. oświadczył się sułtan stanowczo przeciw przyjęciu uchwał konferencyi w sprawie granic greckich. Na radzie ministrów przeważyły głosy ministra wojny Osmana baszy i ministra spraw zagranicznych Abbedina baszy; tylko, ministrowie spraw wewnętrznych i sprawiedliwości byli za uwzględnieniem woli Europy. Rzecz ta przedłożoną zostanie jeszcze wielkiej Radzie koronnej, w której wezmą udział ulemowie, senatorowie i generałowie. Oficyalna odpowiedź Porty na notą zbiorową mocarstw w sprawie greckiej ma być wydaną dopiero około 20 b. m. Tymczasem Porta zbroi się, co sił starczy.

Poseł turecki w Cetynii oświadczył p. Radowiczowi ministrowi czarnogórskiemu, że Porta nie zgadza się na odstąpienie Dulcigna i obstaje przy konwencyi kwietniowej, na mocy której terytorya nad Zemem miały być oddane Czarnogórze. Wobec tego Czarnogóra ma zamiar cofnąć się do stypulacyj traktatu berlińskiego.

Z Rzymu telegrafują 4 b. m.: Zerwanie stosunków dyplomatycznych między Belgią a Watykanem może pociągnąć za sobą ustąpienie kardynała Niny, jako sekretarza stanu, który w nieporozumieniu, jakie zaszło, znalazł się w sprzeczności z papieżem. Pismo papieża do arcybiskupa w Malines miało nie uzyskać przychylnego zdania kardynała Niny, który przewidywał skutki. Papież dał się złudzić przez prąd przeciwny istniejącemu systemowi i chwilowo postanowił wysłać do Brukseli pełnomocnika bez urzędowego charakteru.

W Paryżu aresztowano 3 b. m. kilku socyalistów rossyjskich i niemieckich. Między aresztowanymi wymienia *Justice* niejakiego Klaczkę i Eigensona. Emigranci rossyjscy mieszkający w Paryżu zanieśli protest przeciw tym aresztowaniom.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Lublana, 5 lipca. W sejmie liberalni posłowie zawotowali podziękowanie marszałkowi Kalteneggerowi; posłowie narodowi opuścili salę.

Praga, 5 lipca. Zgromadzenie wyborców czeskich uchwaliło wotum nieufności dla zastępcy mar-

szałka Klaudego z powodu, że nie wziął udziału w głosowaniu nad projektem reformy wyborczej.

Paryż, 5 lipca. Minister spraw wewnętrznych przedłożył Izbie projekt amnestyjny w brzmieniu przez senat uchwalonem. Jutro toczyć się będzie rozprawa. W komisyi amnestyjnej minister spraw wewnętrznych zalecał wejście w kompromis z senatem.

Londyński telegram *Tempsa* wspomina o pogłosce, że Rossya ofiarowała wysłanie wojsk swoich do Epiru i Tessalii, jeżeli eskadra angielska za zgodą mocarstw podejmie się transportu.

Kraków, 6 lipca. (*Tel. pr.*) Pan minister skarbu dr. Dunajewski przybył dziś rano do Krakowa, witany na dworcu przez władze. We czwartek odbędzie się wielki bankiet na cześć p. ministra, który tegoż dnia wieczornym pociągiem wyjechać ma do Lwowa.

Berlin, 6go lipca. (*Tel. pryw.*) *Kreuzzeitung* stwierdza, że wszystkie mocarstwa zgodziły się na to, iż w razie oporu Turcyi muszą być zarządzone dalsze kroki. Porta łudzi się, jeżeli mniema, że niezgoda mocarstw przyjdzie w pomoc tureckiemu oporowi.

Bukareszt, 6 lipca. (*Tel. pryw.*) Według wiadomości z Konstantynopola, Turcya koncentruje wojska w Adryanopolu i Volo, i wysyła wielkie zastępy ochotników do Albanii.

Londyn, 6 lipca. (*Telegr. pr.*) W Izbie niższej podniósł Hartington, że koszta wojny afgańskiej przekroczyły o 9 milionów preliminowaną sumę.

Cesarzowa Eugenia zachorowała na febrę.

Daily News donosi, że sułtan i Abbedin basza podburzają Albańczyków osobnemi proklamacyami do oporu przeciw odstąpieniu Epiru Grecyi. W Konstantynopolu werbują się otwarcie ochotnicy albańscy i otrzymują pieniądze i wolny transport.

Londyn, 6 lipca. W Izbie niższej w ciągu rozpraw nad billem o odszkodowaniu pogrążonych w niedostatku irlandzkich dzierżawców, którzy padli ofiarą eksmisyi, podnosił Gladstone, że bill utrzymuje w całej powadze prawa właścicieli gruntów i jest tylko wyjątkowym środkiem, koniecznym wobec mnożenia się eksmisyj i stworzonych tym sposobem stosunków, które grożą wywołaniem wojny domowej. Wniosek Chaplinga, żądający odrzucenie billu, uchylony został 295 głosami przeciw 217.

Konstantynopol, 6 lipca. Porta, odpowiadając na ustęp noty identycznej ambasadorów, odnoszący się do Armenii, oświadcza, że ma ciągle na oku ulepszenia, przewidziane w artykule 61-szym berlińskiego traktatu, i w tym duchu czyniła zawsze odpowiednie kroki. Porta wylicza pojedyncze zarządzenia i kończy uwagą, że Armeńczycy stanowią tylko 17 prc. ludności w dystryktach, o które chodzi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 5 lipca 1880, godzina 2 m., 30. Losy kredytowe 177·75, Węg. akcye kredyt. 266 75, Akcye anglo-austr. 136·70, Akcye banku Union 112 40, Akcye kolei Karola Ludwika 281·25, Akcye kolei północnej 245·50, Akcye kolei południowej 82·25, Akcye kolei Alföld 160·—, Akcye kolei Elżbiety 194·25, Akcye kolei Lwow-Czerniow 169·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 149·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg oblig. państw. w złocie 87·50, Galic. oblig. indemn. 97 75, Losy z r 1864 174·—, Akcye kolei siedmiogrodzkiej 108 80, Akcye banku obrotowego —·—, Losy tureckie 15·50, Akcye kolei węg.-galic. —·—. Akcye kolei państwowej —·—, Akcye banku związkowego 136 60. Rubel papierowy 1·2575, Wiedeńskie losy 118·75 Węgierskie losy 114·75, Mark. niemieck. —·, Węgierska renta 110 85, Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 5 lipca 1880, godzina 5 minut. 5. Akcye kredytowe —·—, Anglo Austr. —·—, Unionsbank ——, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa, —·—. Renta pap. —.—, Rubel papierowy —.—, Gal. listy zastawne 102 50, Gal. indemacyjne —·—, Mark niem. —·—, Gal. bank rustykalny 102 70 Losy z r. 1860 —.—, Napoleonsdor —.—, Usposobienie —

Wiedeń, 6go lipca 1880, godz. 10 m 41. Akcye kredytowe 282 30, Anglo-austr. 136·75 Akcye banku Union 112 30, Kolej Kar. Ludw. 281·25, Południowa —·—, Napoleonsdor 9·35—, Rubel papierowy 125·$^1/_2$, Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·— Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw banku włość. —·—, Losy z r 1860 —·—, Usposobienie osłabione.

Telegramy zbożowe z d. 5go lipca. Wiedeń: Pszenica 10·75 do 11.75 zł., żyto 10·50 do 11·75 zł., okowita pr. 10·000 liter procent 34·50 do 34 75 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 75 klgr. (na jesień) 9 87 do 9·92 zł., rzepak (sierpień — wrzes.) 12 97 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień — maj) 221·—, żyto —·—, spiritus loco 65·—, olej rzepakowy 56 50. Szczecin: Pszenica —, rzepik — —. Paryż: mąki 159 klgr. 63 50, olej rzepakowy 77·25, spiritus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński**

NADESŁANE.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 6 lipca 1880 o godzinie 7 rano

Barometr 738 00mm. Psychrometr suchy + 17 0°C Psychromet wilgotny + 14·2°C. Prężność pary 10 4mm. Wilgoć 72 %. Zachmurzenie 4. Wiatr NE2. Ozon 5.

Temperatura powietrza + 13.6°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 762·70mm

Przyjechali do Lwowa.

dnia 6 lipca 1880.

Hotel Angielski.

Pp. Dr. A. Sękowski z Krakowa. J. Kiesler z Czerniowiec. R. Krzyżanowski z Śniatyna. J. Kössran z Radowic.

Hotel Europejski.

Pp. J. ks. Lubomirski z Paryża. W. hr. Komorowski z Hawryłówki. Sammonigg z Krakowa. Beck z Krakowa Uher z Krakowa. Richling z Krakowa W. Malinowski z Zbaraża E. Torosiewicz z Majdanu Dr. M. Frankel z Czerniowiec.

Hotel George'a

Pni. O. hr. Borkowska z Ponikwy.

Hotel Warszawski.

Pp. Bojer z Słobody, W. Gawlikowski z Kurowic. J. Madejewski z Podhorodyszcza J. Herasimowicz z Korczyna. M Kronstein z Krakowa.

Hotel Krakowski

Pp. J. Kapadiewicz z Wiednia. W. Buchowiecki z Paluchowa J. Fromm z Pesztu.

Hotel Langa.

P. A. Bzowski z Żerosławic.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. W. hr. Dzieduszycki do Jezupola. J. br. Steinkühl do Wolcze Kowalski do Brzeżan. F. Brzozowski do Krakowa. Dr K Głębocki do Krakowa. R. Puzyna do Gwoździca K. Zalewski do Rosyi.

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 1 do 10 czerwca 1880.

Ziembińska Marya, wdowa po właścicielu dóbr, l 80, na obrzęk płuc. — Bommer Marcela, córka ekonoma, l 16, na zapalenie płuc. — Paraskowich Klementyna, żona urzędnika telegrafu, l. 50, na zapalenie otrzewnej. — Murawel Emilia, prywatna, l. 28, na suchoty płuc. — Niczowska Kazimiera, dziecię majstra szewskiego, l $^4/_{12}$, na zapalenie płuc — Sarda Ignacy, c. k oficyał magazynu wojskowego, l. 51, na raka gardzieli. — Hirszberg Antoni, c. k emerytowany urzędnik, l 74, na porażenie płuc. — Dygdałowicz Józef, syn właściciela realności, l. 5, na zapalenie opon mózgowych i rdzenia pacierzowego. — Rappaport Ernestyna, córka kupca, l. 5, na błonicę — Borkowski Władysław, sierota. l. 5, na płonicę. — Sułkowski Antoni, c. kr. radca sądu wyższego, l. 54, na raka siatki brzusznej i zapalenie płuc. — Zamiszewski Jan, krawiec, l 72, na uwiąd schyłkowy. — Cossa Henryk, c. kr. emerytowany komisarz powiatowy, l. 41, na zapalenie rdzenia pacierzowego. — Glniecki Antoni, listonosz, l. 58, na zapalenie płuc. — Pauliczek Franciszek, z domu ubogich, l. 78, na uwiąd schyłkowy. — Bednarski Karol, syn zarządcy drukarni, l. 4, na zapalenie opon mózgowych. — Socha Pelagia, szwaczka. l. 64, na zapalenie płuc. — Schmidt Antonina, wdowa po inżynierze, l. 59, na zapalenie płuc. — Górski Franciszek, maszynista, l. 42, na zapalenie płuc — Łazowski Leon, aptekarz, l. 47, na nowotwór wątroby. — Kowalski Teofil, c. kr. emerytowany komisarz skarbowy, l 69, na raka języka. — Baumgarten Teresa, żona majstra kominiarskiego, l. 62, na gruźlicę płuc. — Rozwadowski Erazm, właściciel dóbr ziemskich, l. 75, na mocznicę. — Wygrzywalski Apolinary, inżynier, l. 43, na wadę serca. — Kotlińska Ewa, posługaczka, l. 94, na uwiąd schyłkowy. — Kozłowski Stanisław, syn dyrektora orkiestry. l 10, na płonicę. — Henzel Stanisław, dziecię ces. król. prokuratora, dni 49, na brak sił żywotnych. — Lityńska Katarzyna, szwaczka, l. 20, na gruźlicę płuc. — Szymańska Katarzyna, szwaczka, l. 24, na zapalenie nerek. — Lipińska Magdalena, wdowa po propinatorze, l. 62. na błąd serca. — Switalska Agnieszka, żona rękawicznika, l. 23, na gruźlicę płuc. — Trudziak Łucya, żona lokaja, l. 38, na błąd serca.

Lwów dnia 12 czerwca 1880

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz) min 32 po południu (pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 24 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 2 min. 53 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 19 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30. rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Krakowa: o godz. 10tej min. 3 w nocy (pociąg pospieszny ; o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu): o godz 10 min. 38 w nocy pociąg mięszany): o godz 12 min. 3 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: z dworca lwowskiego głównego o godz. 5 min 40 rano (pociąg pospieszny) o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min 11 w nocy (pociąg osobowy.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 5 lipca 1880

	płacą zł. ct.	żądają zł. ct.
	waluta austr.	
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	281 50	284 50
Kol. lwow. czer.-jas. po 200 zł. w. a	169 —	172 —
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	232 —	—
Banku kredyt gal. po 200 zł. w. a.	248 —	— —
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98 25	99 25
„ „ „ 4 pr. w. a.	91 50	92 50
„ „ „ 5 pr. okresowe	98 25	99 25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 25	103 25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w a.	102 —	104 —
3. Listy dłużne za 100 złr.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	97 50	98 50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	98 —	100 —
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	103 —
5. Losy miasta Krakowa	20 —	22 —
„ „ Stanisławowa	25 —	27 —
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 42	5 52
Dukat cesarski	5 45	5 55
Napoleondor	9 32	9 42
Półimperyał	9 57	9 68
Rubel rossyjski srebrny	1 57	1 68
„ „ papierowy	1 24	1 26
100 marek niemieckich	57 35	58 —
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 2 lipca 1880

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	73.90	74.05
luty-sierpień	73.90	74.05
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	74.65	74.80
kwiecień-październik	74.65	74.80
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k	122.50	123 50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	134.—	134 50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr	133 50	134.—
„ „ 1864 po 100 zł.	173 75	174.25
„ „ 1864 po 50 zł.	173.75	174.25
Renty Com. po 42 lir. austr.	—.—	29 —
Listy zastaw. domen. państw po 120 złr. 5 proc.	143.75	144.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.50	101.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	89.15	89.30
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	103.50	104.50
Bukowiny	97.10	97.60
Galicyi	97.85	9810
Niższej Austryi	105.—	105.50
Siedmiogrodu	94 75	95.25
Węgier	95.20	95.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	137.75	138.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	285.90	286.10
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	790.—	800.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 zł.	829 —	830. —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	68.25	68 75
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	579.—	581 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	195 50	196.—
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	-.—	.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2435.—	2440
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	284 25	284.75
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	170.25	170.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	288.50	289.—
Połud. kol. panst. po 200 zł. w. a.	82.75	83.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	145.	145.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	93.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.30	116.60
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	101.—	—.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.—	—.—
„ „ „ w 36 l. 5$^1/_2$ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.25	—.—
„ „ „ po 5 proct.	98 25	99.—
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.25	99.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.50	103.—
Gal. Zakł. kred. włośc po 6 proc.	102.50	102.75
Banku austro-węgiersk. po 5 proc.	103 80	104 —
Węg. Tow. ziem. akc po 5$^1/_2$ proc.	99.75	100 —
„ Zakł. kr ziemsk. po 5$^1/_2$ proc.	102.25	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	90.—	90.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	85.75	86.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.50	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	—.
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	104.75	105.25
„ „ „ II. emisyi	102.50	103 50
„ „ „ III. „	102.50	103.—
„ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jass. III emis a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	92. —	—.—
z r. 1867	96.50	97.
z r. 1868	92. —	92.75
z r. 1872	89.	89.50
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w sr.	87.75	88.—
6. Losy.		
Inst kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	177.50	178.50
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	44 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 190 zł. m. k.	107.50	108.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.—	16.50
Losy miasta Krakowa	—.—	20 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.—	4[illegible].—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	42 —
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18 25	18 75
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	52 75
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.—	46 50
Pożyczka m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.—	26 —
Poż. Tryestu po 100 zł. m k.	125.75	— —
„ „ po 50 zł. w. a.	62.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32.50	33. —
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39 —	40.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.40	117.50
Paryż za 100 fr.	46.40	46 45
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.53. -	5.54.—
„ pełnej wagi	5 51.—	5.52.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.34.—	9.34 50
Rossyjski imperyał	9.61.—	9.62 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 5 lipca 1880

	zł.	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	73	45
„ „ „ w srebrze	74	40
Renta w złocie	88	65
Losy pożyczki z roku 1860	133	80
Akcye banku austro-węgierskiego	832	—
„ „ kredytowego	282	80
Londyn	117	50
Srebro	—	—
Napoleondor	9	34$^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	53
100 marek niemieckich	57	70

Dziennik Urzędowy.

(4666) **Edykt.**

L. 7114. C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że arkusze posiadania (wykazy hipoteczne) gminy kat. Podzameczek z dotyczącemi aktami złożone zostały u niego do powszechnego przeglądu.

Zarzuty przeciw prawdziwości takowych wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w sądzie do dnia 12 lipca b. r. zaś na tymże dniu ostatecznie w obec komisyi hipotecznej.

Buczacz dnia 30 czerwca 1880.

(4457 2—3) **Edykt.**

L. 10010. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych dla następujących gmin katastralnych:

Luszowice — w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowie;

Brzyczyna dolna, Gaj, Konary, Skotniki, w okręgu sądu powiatowego w — Skawinie;

Buczkowice, Huciska, Wilkowice z osadami Bór Wilkowski i Łodygowski — w okręgu sądu powiatowego w Białej;

Rudnik, Tenczyn — w okręgu sądu powiatowego w Myślenicach;

Bogucice, Wyżyce, — w okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Bielanka — w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Bogumiłowice, Konczyska, Lusławice, Roztoka, Sukmanie, Wesołów, Łętowice — w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu;

Janowice z miejscowością Dobroniów, Wola Skrzydlańska czyli Skrzydlińska, Abramowice z miejscowością Szczyrzyce — w okręgu sądu powiatowego w Limanowy;

Gorzyce, Swiętoniowa — w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Kończyce — w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Turza — w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Gorzyce — w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Jastrzębia — w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Siołkowa z miejscowością Zofinów — w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Pilzno (miasto) — w okręgu sądu powiatowego w Pilznie;

Szyperki, Kurzyna mała z kolonią Klein-Rauchersdorf i Wymysłów w okręgu sądu powiatowego w Ulanowie;

Gilowice — w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu;

Babula — w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Olszanica — w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie

Czarna — w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie; położonych, według ustawy krajowej z 20go marca 1874 l. 29 Dz ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe poczynając od dnia 30go czerwca 1880 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w sądach powiatowych w których dotycząca gmina katastralna jest położona jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości nową księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do tego sądu powiatowego w którego okręgu dotycząca gmina katastral. jest położona najdalej do d. 30 września 1881 gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Nowe te księgi gruntowe nieobejmują dóbr ziemskich, w tabuli krajowej lwowskiej zapisanych.

Kraków 16 czerwca 1880.

(4662) **Ogłoszenie.**

L. 7389. C. k. miej. del. Sąd powiatowy w Przemyślu oznajmia niniejszem, że arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej Prałkowice i gminy Babice sporządzone, oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnionej gminy do powszechnego przeglądu w urzędzie tabuli c. k. miej. del. sądu powiatowego w Przemyślu złożone.

W razie wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się do dalszych dochodzeń termin na dzień 19 lipca 1880 na którym interesowane strony przed kierującym dochodzeniem stawić się mają.

Przemyśl 2 lipca 1880.

(4587) **Ogłoszenie.**

L. 25222. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma „Gustaw Kaz. Nowicki" handel towarami korzennemi we Lwowie z rejestru handlowego dla firm pojedynczych dnia 1 czerwca 1880 wykreśloną została.

Lwów dnia 5 czerwca 1880.

(4546) **Ogłoszenie.**

L. 9151. Wskutek wniosków wierzycieli mianuje sąd obwodowy Herscha Grauera dzierżawcę myta w Samborze, zawiadowcą masy konkursowej Czarny Mayer a Eisiga Berguer prywatyzującego w Samborze zastępcą zawiadowcy.

C. k. Sąd obwodowy

Sambor dnia 22 czerwca 1880.

(4576 1—3) **Edykt.**

L. 1860. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia że celem zaspokojenia sumy 32 złr. 20 ct., 32 złr. 20 ct. i 557 złr. 69 ct. z przyn. przez cesars. królew. uprzyw. galicyjski akcyjny bank hipoteczny we Lwowie przeciw Hrynkowi Palij wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 5 sierpnia, 9 września i 14 października 1880 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. k. 10 w Miłoszowicach w starostwie Lwowskiem położonej ciała tabularnego niestanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 565 złr.

Zakład wynosi 56 złr. 50 ct.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 14 października 1880 o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze

Szczerzec 25 kwietnia 1880.

(4671 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 32429. Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego, którzy w roku bieżącym chcą być dopuszczeni do złożenia egzaminu ogólnego na samoistnych gospodarzy lub na strażników i technicznych pomocników leśnych, mają podania wnieść do c. k. Namiestnictwa najpóźniej do końca sierpnia b. r. a to kandydaci zostający w służbie publicznej w właściwej drodze służbowej, inni zaś za pośrednictwem dotyczącego c. k. starosty.

Do podania należy dołączyć dokumenta wskazane w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 16 stycznia 1850 Nr. 63 Dz. pr. pań., i oznaczyć wyraźnie w podaniu, czy kandydat zamierza poddać się egzaminowi „dla samoistnych gospodarzy lasowych" czy też egzaminowi dla „pomocników leśnictwa".

Podania, w których to niebędzie jasno wyrażonem użyciem słów, któremi ustawa rozróżnia te dwie kategorye egzaminów, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 25 czerwca 1880.

(4575 1—3) **Edykt.**

L. 1722. Ces. kr. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia resztującej sumy 219 złr. 97 ct. z większej pożyczkowej sumy 300 złr. z 15 prc. odsetkami od 21 czerwca 1873 bieżącemi i kosztami 13 złr. 32 ct. i 23 złr. 1 ct. przez c. k. uprzyw. zakład kredytowy włościański przeciw Michałowi Stecura a względnie tegoż spadkobiercom wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 5 sierpnia, 9 września i 14 października 1880 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod lk. 3/41 w Jastrzębkowie w starostwie lwowskiem położonej, ciała tabularnego nitstanowiącej z wyjątkiem połowy parcel 361 i 362.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 600 złr. w. a.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nieuzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 14 października 1880 o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawnego opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 24 kwietnia 1880.

(4669 1—3) **Edykt.**

L. 1628. C. k. sąd powiatowy w Założcach ogłasza, że w sprawie c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie przeciw Baruchowi Markusowi dw. im. Ostrowerowi o zwrot reszty pożyczki w sumach 113 zł. 40 ct. 113 zł. 40 ct. i 1198 zł 9 ct. a. w. z pn. w dniach 6 sierpnia i 3 września 1880 każdym razem o 9 przed południem w zabudowaniu sądowem odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej pod l. 325/390 w Założcach za lub wyżej ceny wywołania która wynosi 4000 zł

Wadyum 400 złr. gotówką lub papierami wartościowemi złożyć się mające.

Gdyby realność ta w powyższych terminach sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 29 października 1880 o godzinie 10 przed południem z tem, że niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Bliższe warunki sprzedaży i wyciąg hipoteczny w sądzie przejrzeć można.

O czem się strony, wierzyciele hipotecznych, tudzież wszystkich tych wierzycieli którzyby po dniu 24 sierpnia 1879 prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali, lub którymby uchwała sprzedaż onejże dozwalająca doręczoną nie była, do rąk kuratora p. Juliana Karabińskiego w Założcach zawiadamia.

Założce 30 kwietnia 1880.

(4647 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 3022. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dłużnego kapitału 300 zł. a. w. z pn. w tusądowem zabudowaniu w dniach 2 sierpnia, 30 sierpnia i 7 października 1880 każdym razem o 10 godzinie przed południem przedsięweźmie sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Łazoryka w Zawadce pod l. k. 76.81 rep. 33 i 119 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1100 złr. zaś wadyum 10 prc. takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów 4 czerwca 1880.

(4646 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 3901. Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z 13 maja 1880 l. 4797 uznano Teodora Zajączkowskiego z Horodenki za marnotrawcę i ustanowiono mu kuratorem Ignacego Kobylańskiego z Horodenki.

Z c. k. sądu powiatowego.

Horodenka 11 czerwca 1880.

(4624 1—3) **Edykt.**

L. 27472. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadome czyni, że Max Kohn podał tutej prośbę w dniu 15 czerwca 1880 do l. 27472 o wykreślenie prenotacyi praw Mikołaja Jaworskiego z kontraktu dto 1 grudnia 1859 wynikających w stanie biernym $1/3$ części sum 420 zł., 210 zł., 420 zł., 900 zł., 400 zł., 400 zł., 327 zł, 300 zł, 37 zł. 24 ct. w. a. dla Maxa Kohn na dobrach Ostrów intabulowanych, uchwałą do l. 21553/863 dozwolonej, instr. 1023 pag. 30 n. 1 on, i instr. 988 pag. 173 n. 1 on. pag. 208 n. 1 on i pag. 209 n. 1 on. uskutecznionej, w razie niewykazania, że takowa jest usprawiedliwioną, lub że w usprawiedliwieniu znajduje się, wskutek czego niewiadomemu z miejsca pobytu Mikołajowi Jaworskiemu ustanowiono kuratora w osobie tutejszego adwokata dra Nurkowskiego ze substytucyą adw. dra Skowrońskiego i wyznaczono termin na dzień 3 sierpnia 1880 o godzinie 11 przed południem w tutejszym sądzie w celu wykazania, iż albo skarga względem usprawiedliwienia tej prenotacyi w należytym czasie wniesioną została, albo termin do tego zawsze jeszcze otwartym stoi.

Wzywa się zatem Mikołaja Jaworskiego aby na wykazanym terminie stanął, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 26 czerwca 1880.

(4648 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3505. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz Dyrekcyi c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dłużnego kapitału 173 zł. w. a. z pn. w tusądowem zabudowaniu w dniach 16 sierpnia, 6 września i 18 października 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięweźmie sprzedaż realności dłużnika Onufrego Hrycuty w Daliowie pod l. k. 62/20 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1200 zł, zaś wadyum 10°/₀ takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów dnia 12 czerwca 1880.

(4655 1—3) **Edykt.**

L. 1071. W dniach 13 sierpnia, 13go września i 15 października 1880, o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya oddzielnej połowy realności Jakóba Tubiasza własnej, pod Nk. 93 w Busku na Lipibokach w powiecie Kamioneckim położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 10 zł. w. a. z pn. na rzecz Piotra Pernalskiego.

Cena wywołania 43 zł. 50 ct. w. a.

Wadyum 10 proc.

Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Akt opisania, oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć lub w odpisie podnieść w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Busk dnia 16 marca 1880.

(4505 2—3) **Edykt.**

L. 2194. C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie zawiadamia, że dnia 15 listopada 1878 zmarł w Czegledzie na Węgrzech Fedor Popowicz z Rypnego bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu powołanego do objęcia spadku brata jego Wasyla Popowicza sądowi nie jest wiadome; przeto wzywa się takowego ażeby w ciągu jednego roku, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do sądu i złożył spadek oświadczenie, gdyż w przeciwnym razie spadek pertraktowany będzie ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Petrem Popowicz z Rypnego dla zachowania praw Wasyla Popowicza tymczasowo ustanowionym.

Rożniatów 31 maja 1880.

(4558) **Ogłoszenie.**

L. 14023. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma „Mojżesz Remer" handel gorącemi napojami w Uhnowie w rejestr handlowy dla firm pojedynczych dnia 24 marca 1880 została wpisaną i przy niej uwidoczniono, że jej właścicielem jest Mojżesz Remer dzierżawca prawa propinacyi i prawa wyszynku gorących napojów w Uhnowie i że firmę tę podpisywać będzie ustanowiony przez jej właściciela prokurzysta Jakób Katz.

Lwów 3 kwietnia 1880.

(4167) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 3ten Juni 1880, Z. 12723, und 12732, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Svornost" Nr 37 vom 29ten Mai 1880 wegen des Artikels „Listy z residence" nach §. 300 St. G., dann der Zeitschrift „Pravo" Nr. 10 vom 29 Mai 1880 wegen des Art. „Kongorkov v Americe" nach §. 122 a. und b. St. G. wegen des Art „Vyvoj socialni otázky" nach § 305 Straf. G., ferner wegen des Art. „Hospodarstvi u nas" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 Juni 1880, Z. 12 52, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit" Nr. 18 vom 1 Mai 1880 wegen der Artikel „Unser Vaterland", „An das deutsche Proletariat", „Deutschland", „Frankreich" u. „Rußland" nach §. 305 St G., wegen des Artikels „Die letzte Beicht" nach den §§. 302 und 303 St. G., wegen des Artikels „Oesterreich-Ungarn" nach §. 300 St. G endlich wegen des Artikels „Das Ziel der Communisten" nach den §§. 58 c., 59 c, und 305 Straf. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 Juni 1880, Z. 12594, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 20 vom 16 Mai 1880 wegen der Artikel „Am Grabe unseres Bracke", „Was thun?", „Ein Austritt aus der Partei" nach §. 305 Straf. G., dann wegen des Artikels „Deutschland" nach §. 303 St. G. verboten.

(4622 2—3) **Obwieszczenie** L. 30463.

W celu rozdania funduszów, przyzwolonych ustawą finansową z dnia 28 maja 1880 na rok bieżący, na pensye dla artystów zasłużonych na polu sztuki, tudzież na stypendya dla artystów ubogich a rokujących w przyszłości nadzieje, wzywa się niniejszem w myśl reskryptu p. Ministra wyznań i oświecenia z dnia 6 czerwca 1880 l. 8720 tych pp. artystów z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, którzy pracują w dziedzinie poezyi, muzyki, malarstwa i sztuk plastycznych, a pragną uzyskać jednorazowe stypendyum, ażeby skoro mogą dopełnić potrzebnych ku temu warunków, wnieśli podania swoje do c. k. Namiestnictwa najdalej do 31 lipca 1880 r.

W tych podaniach należy:

1) opisać przebieg dotychczasowego kształcenia się w zawodzie artystycznym i wykazać stosunki majątkowe i familijne petenta,
2) wskazać, w jaki sposób zamierza proszący z uzyskanego stypendyum korzystać w celu dalszego kształcenia się, i
3) dołączyć do podania okazy przedstawiające artystyczne prace proszącego, z których każdy z osobna ma być oznaczony imieniem autora.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 22 czerwca 1880.

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Ч. 30463. Въ цѣли розданя фундушôвъ призволеныхъ финансовою уставою зъ д. 28 Мая 1880 на текучій рôкъ, на пенсіи для артистôвъ заслуженыхъ на поли искуства, также и на стипендіи для бѣдныхъ а надѣиныхъ артистôвъ, взывае ся симъ по мысли рескрипту Пана Министра исповѣдань и просвѣты зъ д. 6 Червня с. р. Ч. 870 тыхъ п. п. артистôвъ зъ королествъ и краѣвъ въ Думѣ державнôй заступленыхъ, котрй працуютъ на поли поезіи, музики, малярства и пластичныхъ искуствъ, а желаютъ получити одноразову стипендію, абы скоро могутъ доповнити потрѣбныхъ къ тому условій, подали просьбы до ц. к. Намѣстництва найдальше до 31 Липця 1880 р.

Въ тыхъ поданяхъ належит:

1) описати пробѣгъ дотеперѣшного образованя въ артистичнôмъ званіи и выказати маетковй и родинни стосунки просителя,
2) вказати, въ якій способъ намѣряе проситель користати зъ полученои стипендіи въ цѣли дальшого образованя, и
3) залучити до поданя оказы представляючй артистичну дѣяльность просителя, зъ котрыхъ каждый окремо мае бути означенымъ именемъ автора.

Зъ ц. к. Намѣстництва.
Во Львовѣ д. 22 Червня 1880.

(4015 2—3) **ЕДЫКТЪ.** Ч. 2002.

Ц. к. судъ повѣтовый въ Ходоровѣ завѣдомляе, що въ справѣ екзекуційной общо-рольничо-кредитового заведенія для Галиціи и Буковины въ Львовѣ, противъ Гавриловѣ и Александрѣ Бобыкомъ о заплаченье 93 зар. 87 кр. съ при. отбудеся дня 14 Липця, 13 Серпня и 14 Вересня 1880 каждым разомъ о годинѣ 10 рано въ тут. судѣ примусова лицитація реальности грунтовой пôдъ чк. 42 въ Рудѣ положеной Гаврила и Александра Бобыкôвъ власной, тѣла табулярного нестановлючой.

Цѣна выклична 200 зар. ав.
Вадиумъ 20 зар. ав.

Решту условий и протоколъ опису заставного переглянути можна въ тут. регистратурѣ.

Ц. к. судъ повѣтовый
Ходоровъ 5 Марта 1880.

(4013 2—3) **ЕДЫКТЪ.**

Ч. 2000. Ц. к. судъ повѣтовый въ Ходоровѣ завѣдомляе, що въ справѣ екзекуційной общо-рôльничо-кредитового заведенія для Галиціи и Буковины въ Львовѣ, противъ Иськовы Румѣиньскому о заплаченіе 200 зр. съ при. отбудеся 14 липця, 13 серпня и 15 вересня 1880, каждимъ разомъ о годинѣ 10 рано въ тут. судѣ примусова лицитація реальности грунтовой пôдъ чк. 60 въ Рудѣ положеной, Иська Румѣньского власной, тѣла табулярного нестановлючой.

Цѣна виклична 400 зар. ав.
Вадюмъ 40 зар. ва.

Решту условий и протоколъ опису заставного переглянути можна въ регистратурѣ.

Ц. к. Судъ повѣтовый.
Ходорôвъ дня 5 Марта 1880.

(4304 2—3) **Edykt.**

L. 6739. C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że w w sprawie c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Janowi Wawra o zapłatę 343 złr. odbędzie się tamże publiczna licytacya realności pod l. k. 94 sub. rep. 150 w Radochońcach położonej do dłużnika należącej ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach a to:

I. dnia 11 sierpnia 1880.
II. dnia 1 października 1880.
III. dnia 26 listopada 1880.

Każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Mościska dnia 8 czerwca 1880.

(4300 2—3) **Edykt.**

L. 1546. C. k, sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że w sprawie uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Iwanowi i Antoninie Ligiewiczom o zapłatę 150 zł. w. a. z pn. odbędzie się tamże publiczna licytacya realności pod lk. 287 sub. rep. 70 w Sułkowszczyznie położonej, dłużnikowi należącej, ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach a to: dnia 5 sierpnia, dnia 10 września i dnia 15 października 1880 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Mościska dnia 28 marca 1880.

(4541 2—3 **Edykt.**

L. 24. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, iż w sprawie Maryanny Wymiatalek przeciw Szymonowi i Maryannie Mikom peto. 600 zł. w. a. odbędzie się dnia 24 sierpnia, 9 września i 14 października 1880 r. każdym razem o godz. 10 przed południem, publiczna sprzedaż $^1/_2$ części realności pod Nr. k. 278/158 na Mierzączce przy Wieliczce dłużników własnej, ciało hipoteczne stanowiącej.

Cena wywołania 1040 zł. $82^1/_2$ ct.
Wadyum 105 zł. w. a.

Resztę warunków, ekstrakt tabularny i protokół oszacowania wolno przed i w czasie licytacyi przejrzeć w tutejszym sądzie. C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka 10 czerwca 1880.

(4620 2—3) **Edykt.**

L. 3734 Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia kosztów c. k. Notaryusza p. Ignacego Kraussa w ilości 21 złr. a. w. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Józefa Kostiala połowy realności pod l. spis. 91 w Sokalu na dnie 7 lipca i 17 sierpnia 1880 zawsze od 10 godziny przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 226 zł. 55 ct.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można połowę realności tej tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej.

Resztę warunków, wyciąg tabularny, tudzież protokół ocenienia połowy realności tej, przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal 26 kwietnia 1880.

(4617 2—3) **Edykt.**

L. 449. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włość. we Lwowie w kwocie 139 zł. 90 ct i 98 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 12 lipca 9 sierpnia i 6 września 1880 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya realności nieintabulowanej Michała Onyśków pod Nr. k. 15 subr. 212 i 213 w Nastasowie na pierwszych dwóch terminach za cenę wywolania lub wyższą na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 900 złr.
Wadyum 90 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Mikulińce dnia 8 marca 1880.

(4594 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 2556. W dniach 2 sierpnia, 3 września i 4 października 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 47 subrep. 57 w Dubie położonej dłużnika Wasyla i Michała Dubeńskich własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 140 zł. 64 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 300 zł. jest ceną wywołania,
Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.
Rożniatów 24 czerwca 1880.

(4612 2—3) **Edykt.**

L. 5278. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia przez Stanisławowską kasy oszczędności przeciw Albinie Huzarowej wywalczonej sumy 444 złr 96 ct. w. a. z pn. pomusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. $11^3/_4$ w Stanisławowie położonej, do p. Albiny Huzar należącej, w tutejszym sądzie w dniu 19 lipca 1880 o godzinie 10tej z rana się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 2229 złr. 65 ct. w. a.

Wadyum zaś wynosi kwotę 223 złr. w. a. bądź w gotówce bądź w notowanych na kursie publicznych papierach wartościowych po kursie tychże ogłoszonym w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej Gazety Lwowskiej.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania i ekstrakt tabularny w tusądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

O czem się strony i wierzycieli hipotecznych niemniej wszystkich wierzycieli, którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu albo wcale nie, albo za późno doręczoną została, lub którzyby dopiero po 28 listopada 1879 do tabuli weszli, do rąk kuratora p. adwokata dra Bardacha z zastępstwem p. adwokata Dwernickiego zawiadamia.

Stanisławów 8 maja 1880.

(4503 2—3) **Edykt.**

L. 16515. Dnia 5 sierpnia 1880 i dnia 9 września 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 80 w Kalinowie położonej w nowej księdze gruntowej dla gminy Kalinowa zaprowadzonej wykazem hipotecznym l. 48 objętej Jana Gross własnej w sprawie Jakóba Trichtera przeciw Józefowi Gross pto 40 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi połowę ceny szacunkowej 817 zł. 50 ct. w. a.
Wadyum 81 zł. 75 ct.

Przy powyższych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Wrazie gdyby połowa realności tej przy powyższych dwóch terminach nie została sprzedaną ustanawia się celem ułożenia ułatwiających warunków i rozpisania jednego terminu licytacyjnego na którym połowa realności powyższej także niżej ceny sprzedaną zostanie termin na dzień 14 października 1880 o godzinie 10 rano, na który wszyscy wierzyciele hipoteczni z tem jawić się mają, że niejawiący się do większości głosów jawiących się zaliczeni będą.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d.
Sambor dnia 2 czerwca 1880.

(4530 2—3) **Obwieszczenie**

L. 4476. W dniach 17go września, 20 października i 26 listopada 1880, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. k. 3, 54/37 w Repechowie położonej dłużnika Fedka Poruczyńskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 157 zł. 67 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie,

Cena szacunkowa 840 zł.
Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Bóbrka dnia 16 czerwca 1880.

(4514 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2045. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce niniejszem podaje do wiadomości, że w tutejszym sądzie, na zaspokojenie pretensyi p. Jana Gotza w sumie 2000 zł. w. a. odbędzie się w trzech terminach, to jest dnia 5 sierpnia, dnia 2 września i dnia 7 października 1880 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczna egzekucyjna licytacya trzech realności; a mianowicie:

a. Realności pod Nr. 98/54 w Lednicy górnej położonej, oszacowanej na 3070 zł.
b. Realności pod Nr. 4 w Lednicy dolnej położonej oszacowanej na 5177 zł.
c. Realności pod Nr. 101 na Podlińcu w Wieliczce położonej oszacowanej na 5438 zł.

Cena wywołania jest wyżej podana wartość szacunkowa.

Wadyum w gotówce co do realności pod a. 307 zł., pod b. 518 zł. i pod c. 546 zł. w. a.

Bliższe warunki, wyciągi hipoteczne i akt oszacowania, w sądzie przed i w czasie licytacyi przejrzeć wolno.

C. k. sąd powiatowy.
Wieliczka dnia 21 maja 1880.

(4531 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7923/79 4540/80. W dniach 23 września, 22 października i 30 listopada 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności tabularnej pod nr. konsk. 8 w Rehfeldzie położonej, dłużnika Jana Scheiba własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 366 zł. 4 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 1360 zł.
Wadyum wynosi 10%.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Bóbrka dnia 17 czerwca 1880.

(4654 2—3) L. 32304.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia jednej posady sługi przy c. k. szkole sztuk pięknych w Krakowie rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 25 sierpnia 1880.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca w kwocie trzystu (300) zł. w. a. i dodatek aktywalny rocznych siedmdziesiąt pięć (75) zł. w. a. tudzież wolne pomieszkanie.

Do obowiązków tej posady należy oprócz zwykłych robót stróżów domowych, obsłużenie uczniów przy artystycznej pracy jak i utrzymanie w odpowiednim stanie inwentarza szkoły.

Ubiegający się o tę posadę winni udowodnić znajomość języka polskiego w słowie i piśmie tudzież uzdolnienie fizyczne i zręczność potrzebną do pełnienia wskazanych obowiązków, i wnieść podania zaopatrzone w dokumenta wykazujące wiek, stan i dotychczasowe zatrudnienie w powyższym terminie do dyrekcyi c. k. szkoły sztuk pięknych w Krakowie a to w razie zostawania w służbie publicznej za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. p. p. Nr. 60) będą przy obsadzeniu tej posady uwzględnieni przedewszystkiem wysłużeni podoficerowie c. k. armii, zaopatrzeni certyfikatem uprawnienia, a dopiero w braku tychże mogliby być ewentualnie uwzględnieni kompetenci stanu cywilnego. Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 30 czerwca 1880.

(4623 2—3) L. 18331.

Sprostowanie edyktu.

C. k. Sąd powiatowy m. d. S. I we Lwowie ogłasza odnośnie do poprzedniego edyktu z dnia 2 czerwca l. 18331 iż sprzedaż, różnych sum dla Felicyi Kwiatkowskiej intabulowanych zarządzona na rzecz Towarzystwa zaliczkowego lwowskiego; odbędzie się nie w dniach poprzednio ogłoszonych, lecz w dniach 2 sierpnia i 16 sierpnia 1880 w czasie i miejscu jak poprzednio.

Lwów 3 lipca 1880.

(4616 2—3) L. 1647.

Edykt licytacyjny.

C. k. Sąd powiatowy w Janowie odbędzie przymusową licytację realności w Janowie pod liczbą konskr. 31 leżącej według dawnej księgi Dom. 1 pag. 120 i i 121 n. 3. haer. a wykazu hipot. 15 karta B. poz 1 Schmerla Ecka własnej, w celu ściągnienia sum 56 zł. 70 ct., 56 zł. 70 ct. i 442 zł. 67 ct. z pn dłużnych do c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w terminach 4 sierpnia, 9 września i 14 października 1880, każdym razem o 10 godzinie przed południem.

Cenę wywołania stanowi suma 2312 zł.
Wadyum 232 zł.

Dla ułożenia ułatwiających warunków zostaje termin na 14 października 1880 o 3 godzinie popołudniu wyznaczony, dla wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego B. t. j. po dniu 18 lutego 1880 prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali, jak również i tych, którymby uchwała sądowa sprzedaż onejże dozwalająca albo która z następnych uchwał z jakiego bądź powodu w czas przed terminem lub wcale doręczona nie była, został Majer Blatt w Janowie kuratorem ustanowiony.

Z c. k. sądu powiatowego
Janów dnia 30 kwietnia 1880.

(4627 2—3) **Edykt.**

L. 8020. Sąd krajowy karny we Lwowie zawiadamia niniejszem, że w depozycie sądowym następujące z kradzieży pochodzące rzeczy i gotowe pieniądze niewiadomych właścicieli się znajdują, jako to:

1) Do l. 8020/79 duże kapy kościelne.
2) „ „ 5428/76 szpilka złota do bukietów znaczona literami M. H. S.
3) Do l. 7036/79 i 3137/80 oddebrane od Bazylego Jurkiewicza w kwietniu 1879 2 pary butów nowych chłopskich, 2 koce szare w czerwone pasy, 1 pugilares, 2 złote pierścienie i 1 srebrny pierścień;
4) Do l. 10395/79 zskradzione 14 lipca 1879 w Nawaryi 2 opończe, jedna jasno popielata z kapiszonem, niebieskim kołnierzem i takiemi wypustkami, nieco przenoszona, druga ciemniejsza popielata z takiemi wypustkami jak poprzednia, całkiem nowa;
5) Do l. 13802/79 szklanka, 1 flaszka z winem i 2 flaszki w których się trochę wina znajduje.
6) Do l. 14837/79 metalowa taca owalna z 2 figurami niosącemi winogrona na dnie i 4 figurami t. j. z orłem, jeleniem, lwem i baranem na kresach (imitacya antyku) odebrana na wiosnę r. 1878 od osoby o oszustwo posądzonej.

Wzywa się przeto niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego obwieszczenia tego edyktu w dzienniku „Gazety Lwowskiej“ licząc, swoje prawa własności sądowi udzielili, w razie przeciwnym bowiem, przedmioty jako przepadłości traktowane będą.

Lwów dnia 30 czerwca 1880.

(4592 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 351. W dniach 2 sierpnia, 3 września i 4 października 1880 oddędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. konsk. 48 subrep 96 w Kniażowskiem położonej, dłużnika Teofila Rudnickiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 535 zł. 3 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej sprzedaną będzie.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum wynosi 10%.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów 18 czerwca 1880.

(4600 3—3) **Obwieszczenie**

L. 899. W dniach 8 lipca, 12 sierpnia i 9 września 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. k. 49 subrep. 32 w Tureczkach wyżn. położonej, dłużnika Ignacego Fedynkiewicza własnej, w tutejszym c. k. Sądzie na rzecz Zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 100 zł. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, ze na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zas na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 250 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunkow w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Borynia dnia 13 marca 1880.

(4603 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6434. W tutejszym c. k. Sądzie powiatowym odbędzie się publiczna sprzedaż 2/6 części wydzielonych z dawnej realności l. k. 129 na niższem przedmieściu w Stryju położonych a obecnie całą realność pod l. k. 129 stanowiących wedle Dom. XIV pag. 513 n. 6 haer. do Adama Franciszka 2 im. Pressl-ra należących na rzecz Józefa Hladika pto 320 zł. a. w. z pn. w trzech terminach dnia 15 lipca, dnia 19 sierpnia i dnia 23go września 1880, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1768 zł. 56 ct. a. w.

Wadyum 177 zł. a. w.

Bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Stryj dnia 26 maja 1880.

(4601 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 451. W dniach 8 lipca, 12 sierpnia i 9 września 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. k. 50 subrep. 189 w Libuchorze położonej dłużnika Ilka Tułkana własnej, w tutejszym c. k. Sądzie na rzecz Zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 183 zł. 1 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 400 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Borynia dnia 10 lutego 1880.

(4593 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2445. W dniach 2 sierpnia, 3 września i 4go października 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. k. 28 subrep. 29 w Olchówce położonej dłużnika Wasyla Maniów własnej, w tutejszym c. k. Sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 200 zł. a względnie 191 zł. 84 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 350 zł. jest ceną wywołania

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C k. Sąd powiatowy

Rożniatów 14 czerwca 1880.

(4405 3—3) **Edykt.**

L 23013 C. k. miejsko-delegowany sąd powiatowy dla miasta Lwowa i przedmieść ogłasza niniejszem, iż nad małoletnim Michałem Choroszym synem zmarłego Bazylego Choroszego opieka na czas nieograniczony została przedłużoną.

Lwów dnia 29 maja 1880.

(4578 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1042. Zbarazki c. k. Sąd powiatowy wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn. po odtrąceniu sumy 200 zł. odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności l. 32 i 45 w Zbarażu należącej do Karola Wysockiego, ut Dom. Th. VI. pag. 110 n. 7 haer. i Dom. Th. II pag. 429 n. 4 haer. na rzecz Jakóba Horchitza.

Sprzedaż ta odbędzie się w dwóch terminach, a mianowicie na dniu 9 lipca i 10 sierpnia 1880, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tusądowej kancelaryi.

Na pierwszym i drugim terminie przedmiot licytacyjny niżej ceny wywołania nie będzie sprzedany a w tym wypadku wyznacza się dla ułożenia przystępniejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 13go września 1880 o godzinie 10 rano z tem oznajmieniem, że niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większosci głosów stawających przystępujący uważani będą.

Cena wywołania wynosi 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzane być mogą w tusądowej registraturze.

Dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 2 lutego 1880 do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna wcześnie doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum c. k. notaryusza Pana Leopolda Kukawskiego w Zbarażu.

Zbaraż dnia 7 maja 1880.

(4564 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1924. C. k. Sąd powiatowy w Skolem podaje do publicznej wiadomości, że Wasyl Kiczka rolnik z Ławoczna uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 13 stycznia 1880 l. 476 został za marnotrawcę uznany i że mu na kuratora Paweł Hasyniec ustanowiony został.

Skole dnia 13 maja 1880.

(4589 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 29247. W celu zabezpieczenia odbudowania kanału Nr. 89 w kilometrze 54 $^4/_{200}$ gościńca brzeżańskiego odbędzie się na dniu 19 lipca 1880 w c. k. starostwie w Brzeżanach licytacya przez złożeni ofert pisemnych.

Suma fiskalna całej budowli wynosi 3654 zł. a. w.

Bliższe warunki, przedsiębior twa tego dotyczące przejrzane być mogą w powyższem c. k. Starostwie gdzie także w terminie oznaczonym, najdalej do godziny 12tej w południe wniesione być mają oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. i w wadyum 5 prc. od sumy fiskalnej wynoszącem z wyrażeniem ceny nietylko cyframi ale też i literami.

Oferty nieułożone według przepisów lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 23 czerwca 1880.

(4309 3—3) **Edykt.**

L. 7131. Samborski c. k. sąd obwodowy rozpisuje na rzecz galicyjskiego Banku hipotecznego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż dóbr Pukieniczе, dłużnika Alojzego Śliwińskiego własnych w celu zaspokojenia:

a) sumy 725 zł. z 6 prc. odsetkami od 25 października 1876 i 1 prc. prowizyi w kwocie 7 zł. 25 ct.

b) sumy 725 zł. z 6 prc. odsetkami od 25 kwietnia 1877 i 1 prc. prowizyi w kwocie 7 zł. 25 ct.

c) sumy 19797 zł. 68 ct. z 6 prc. odsetkami od 25 października 1877 wreszcie

d) kosztów egzekucyi dawniej w kwocie 21 złr. 30 ct. i 25 złr. 97 ct. jako też obecnie w ilości 41 złr. 11 ct. a. w. przyznanych w dwóch terminach t. j. dnia 4 sierpnia i dnia 9 września 1880 każdym razem o godzinie 10tej rano w sądzie tutejszym w których to terminach rzeczone dobra nie będą sprzedane niżej ceny wywołania.

Gdyby takowe w tych terminach przynajmniej za cenę wywołania nie były sprzedane tedy w celu ułożenia warunków licytacyjnych ułatwiających wyznacza się termin na dzień 17 września 1880 godzinę 10 rano, z tem że wierzyciele na tym terminie niestawający, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 133321 zł. a. w. zaś wadyum wynosi 10 prc. tej sumy.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny dóbr wyżej rzeczonych można przeglądnąć w t. s. registraturze.

O czem się uwiadamia chęć kupienia mających tudzież wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 8 lutego 1880 jako po dniu wydania ekstraktu tabularnego prawo zastawu na tych dobrach uzyskali lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna lub też później jaka uchwała egzekucyjna w tej sprawie zapaść mająca nie mogła być doręczoną z tem, że sąd dla nich kuratorem ad actum w tej sprawie p. Dr. Kohn adwokata w Samborze zaś zastępcą tegoż pana Dr. Pawlińskiego także adwokata w Samborze postanowił.

Sambor 1 czerwca 1880.

(4581 3—3) **Edykt.**

L. 5159. C. k. sąd pow. m. d. dla okolicy miasta Lwowa S. II czyni wiadomo, iż wskutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z 17 kwietnia 1880 l. 16425 celem zaspokojenia a) sumy 32 zł. 20 ct. z 6 prc. odsetkami od dnia 19 grudnia 1876 bieżącemi b) sumy 32 zł. 20 ct. 6 prc. od 19 grudnia 1877 bieżącemi c) sumy 32 zł. 20 ct. od dnia 19 grudnia 1877 bieżącemi d) sumy 657 złr. 10 ct. wraz z 7 prc. odsetkami od dnia 19 czerwca 1878 bieżącemi e) kosztów sądowych w kwotach 19 zł. 17 ct. i 17 zł. 92 ct. a w. f) kosztow egzekucyjnych w kwocie 16 złr. 47 ct. a. w. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr 58 w Kleparowie położonej wedle Dom. 13 pag. 39 n. 13 haer. dłużnika Antoniego Wawrzonka własnej, tudzież realności pod l. 113 w Kleparowie położonej wedle Dom. 13 pag 175 n 1 haer. dłużników Stanisława i Tekli Szurów własnej na rzecz c. k. uprzyw. galicyj. akc. Banku hipotecznego a to w dniu 2 sierpnia i w dniu 13 września 1880 każdym razem o godzinie 10 z rana w tutejszym sądzie ryczałtowo pod następnemi warunkami się odbędzie.

1) Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w kwocie 1600 zł. 2) każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytazłożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 160 zł. 3) Gdyby te realności w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tejże sprzedane nie zostały, wtenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 13 września 1880 o godzinie 4 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych jak i wyciąg hipoteczny tych realności w tusądowej registraturze przejrzeć można.

Lwów 30 kwietnia 1880.

(4319 3—3) **Edykt.**

L 1799. Dnia 15 września 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l k. 146 w Sądowej Wiszni położonej. wedle Dom. Tom. II pag. 171 n. 5 haer. Walentego i Józefy małżon. Rzepińskich własnej, na rzecz c. k. uprzyw Zakładu kredytowego włościańskiego o 267 złr. 50 ct. a. w. z pn. w jednym tylko terminie licytacyjnym a nawet i niżej ceny szacunkowej, która wynosi 1300 zł.

Wadyum 130 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Od c. k. sądu powiatowego.

Sądowa Wisznia dnia 25 maja 1880.

(4519 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 2233. Dnia 10 sierpnia 1880 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna licytacya realności tabularnych pod Nr. 34 i 35 w Bobrowy położonych dłużników Bolesława Michałowskiego i masy spadkowej po Józefie Michałowskiej własnych, na zaspokojenie pretensyi Galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego w kwotach 184 złr, 184 zł. i 3907 zł. 15 ct. w. a. z pn

Cena wywołania wynosi 10625 zł. w. a. wadyum 532 zł. w. a

Sprzedaż nastąpi także poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę.

Reszta warunków ogłoszonych dnia 20 października 1878 L. 3654 pozostaje niezmieniona i można je wraz z wyciągami hipotecznemi przejrzeć registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dębica 20 czerwca 1880.

(4448 3—3) **Konkurs**

L. 410. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie przy szkołach etatowych w Brzezańskim okręgu szkolnym a mianowicie.

1. w powiecie Brzeżańskim

a) w Kozłowie przy dwu klasowej szkole posada nauczyciela kierującego z roczną płacą 450 zł. 50 zł. za kierownictwo i wolnem pomieszkaniem,

b) w Kurzanach przy jednoklasowej szkole z roczną płacą 300 złr. i wolnem pomieszkaniem,

2) w powiecie Podhajeckim,

przy szkołach jednoklasowych w Bobatkowcach z roczną płacą 320 złr. w Sosnowie, w Bakersdorfie z językiem niemieckim wykładowym, w Zawałowkie i Wierzbowie z roczną płacą 300 zł. i wszędzie z wolnem pomieszkaniem.

Prawo prezentowania wykonuje w urzędzie Rada szkolna miejscowa.

Ubiegający się o te posady mają wnieść podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyjne i służbowe za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej c. k. okręgowej Rady szkolnej w przeciągu czterech tygodni od pierwszego umieszczenia niniejszego konkursu w dzienniku urzędowym.

Brzeżany 12 czerwca 1880.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

(4332 3—3) **Edykt.**

L. 6125. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Kamionce Str. podaje się do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Markusa Londona w kwocie 40 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach na dniu 21 lipca i 25 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż realności dłużników Jacka i Kseńki Sałahubów pod l. c. 33 w Dobrotworze położonej ciała tabularnego niestanowiącej, przy których to obu terminach realność ta tylko niżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną zostanie.

Chęć kupienia mający obowiązani są złożyć przed rozpoczęciem licytacyi 10% wadyum ceny szacunkowej 6 zł. 50 ct. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania powyższej realności i ocenienia mogą w tut. sądowej registraturze w godzinach urzędowych być przejrzane.

C. k sąd powiatowy.

Kamionka dnia 8 lutego 1880.

(4297 3—3) **Edykt.**

L. 1660. C. k sąd powiatowy w Jazłowcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia należytości wysokiego skarbu w kwocie 205 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 20 lipca, 20 sierpnia i 17 września 1880 każdym razem o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności dłużnika Zesia Hołoweckiego własną pod Nr. k. 97 w Gnierzkowcach położoną, z zabudowań i 10 morgów pola się składającą na 1000 zł. oszacowaną, z tem że realność ta w 2 pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na 3 także niżej ceny szacunkowej, jednakowoż nie niżej kwoty 250 zł. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 100 zł. i może być złożone w gotówce lub w papierach państwowych, listach zastawnych galic. ziemskiego towarzystwa kredytowego według kursu dziennego lub w książeczkach kasy oszczędności według kwoty imiennej.

Najwięcej ofiarujący winien złożyć do sądu pierwszą połowę ceny kupna licząc w to zadatek w gotówce złożony wciągu dni 30 drugą połowę wciągu dni 60 od dnia przyjęcia aktu licytacyi do wiadomości.

Resztę warunków może być przejrzane w ts. registraturze.

Jazłowiec dnia 14 maja 1880.

(4107 3—3) **Edykt.**

L. 5356. C. k. sąd powiatowy zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Jana Dębskiego, że pod dniem 5 maja 1880 l. 5356 Sebalda Wojucka pozew o uznanie prawa własności do gospodarstwa pod Nr. 37 rep. 15 w Kątach położonego i o wyłączenie takowego z pod egzekucyi z pn. przeciw firmie Hamburgskiej Niehaus & Schulze i jemu jako współpozwanemu wniosła, że w załatwieniu pozwu tego termin do rozprawy ustnej na dzień 14 września 1880 o godzinie 10 rano wyznaczony i dla niego kurator w osobie tut. c. k. Notaryusza p. Apolinarego Horwatta ustanowionym został.

Zaleca się zatem pozwanemu, aby albo na terminie tym osobiście się stawił albo potrzebnej informacyi ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił, albo wreszcie innego pełnomocnika sobie obrał i takowego sądowi tutejszemu wskazał, w przeciwnym bowiem razie skutki z nieostrożności tej wynikłe, sam sobie przypisać by musiał.

Chrzanów 31 maja 1880.

(4184 3—3) **Edykt.**

L. 1254. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Wawrzyńca i Jadwigi Przypków w kwocie 126 zł. 25 ct. a. w. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności gruntowej pod Nr. 9 w Borku wielkim położona ciała tabularnego niestanowiącej należącej do Wawrzyńca i Jadwigi Przypków.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach dnia 9 sierpnia, 13 września i 18 października 1880, każdym razem o 10 godzinie przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 600 zł. w. a. poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wysokości 60 zł. a. w.

Reszta warunków protokołu egzekucyjnego opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego.

C. k. sąd powiatowy.

Ropczyce dnia 29 maja 1880.

(4331 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1025. Podaje się do publicznej wiadomości, że Wojciech Turek gospodarz z Maryporemby uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 14 lutego 1880 l. 3077 za marnotrawcę uznany został, tudzież że mu kuratora w osobie Antoniego Garleja gospodarza z Maryporemby dodano.

C. k sąd powiatowy.

Kalwarya dnia 5 kwietnia 1880.

(4298 3—3) **Edykt.**

L. 66. C k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że w sprawie c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie przeciw Dańkowi Fedorec o zapłatę 173 złr. a. w. z pn. odbędzie się tamże publiczna licytacya realności pod l. k. 34 w Bolanowicach położonej dłużnikowi należącej ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach a to: I. dnia 5 sierpnia 1880.

II. dnia 10 września 1880.

III. dnia 15 października 1880.

Każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Mościska dnia 28 marca 1880.

(4635 1—3) **Edykt.**

L. 7048. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych;

Rudka, Więckowice w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu;

Rozbórz, Mikulice w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Czerniechów z miejscowościami Bór i Batanice, Kłokoczyn z miejscowościami Kępa i Pasieka w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Wójtowa i Kółkowka w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Niedomice zmiejscowością Głów w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Opacionka, Wola brzostecka w okręgu sądu powiatowego w Brzostku;

Wyłów zmiejscowością Kądziołki w okręgu sądu powiatowego w Radomyśiu;

Oleśno, Kozubów z miejscowością Oleśnica Swarzów w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowie;

Jastrzębia w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi;

Droginia, Brzączowice w okręgu sądu powiatowego w Myślenicach;

Kasinka, Jaworzna w okręgu sądu powiatowego w Limanowej;

Podole z miejscowością Górowa, Bujne Bartkowa z miejscowością Posadowa w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;

Sokolniki z miejscowością Orliska i Zabrnie, Zupawa z miejscowościami Jeziorko Furmany, Poręby furmańskie i Grębów szlachecki, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Jamnica w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Cholewiana Góra w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Osiek w okręgu sądu powiatowego w Kętach;

Mogilany w okręgu sądu powiatowego w Skawinie;

Wola rusinowska z miejscowością Jeziorko, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowej;

Brzeziny w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Potakówka w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Załuczne w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Albigowa w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Kąclowa w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

położonych, otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 31 grudnia 1878 l. 17.560 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 31 marca 1880 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w terminie do dnia 15 lutego 1881 włącznie, w sądzie powiatowym w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 24 czerwca 1880.

(4649 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3312. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz Dyrekcyi c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dłużnego kapitału 250 złr. a. w. z pn. w tusądowem zabudowaniu w dniach 26 lipca, 16 sierpnia i 16 września 1880 każdym razem o 10 godzinie przed połud. przedsięweźmie sprzedaż realności dłużnika Aftanasa Warianki w Lipowcu pod l. k. 44 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1075 złr. zaś wadyum 10 prc. takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Rymanów 4 czerwca 1880.

(4650 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3315. C. k. sąd powiatowy Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz Dyrekcyi c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dłużnego kapitału 150 zł. adw. z pn. w tusądowem zabudowaniu w dniach 26 lipca, 16 sierpnia i 25 września 1880 każdym razem o 10 godzinie przed połud. przedsięwezmie sprzedaż realności dłużników Jana i Maryi Niziołek i Antoniego Ochęduszko w Jaśliskach pod l. k. 92/rep. 59. położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1250 zł. zaś wadyum 10 prc. takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów 5 czewca 1880

(4653 1—3) **Edykt.**

L. 1861. C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu wiadomo czyni, iż w celu ściągnienia kwoty 80 zł. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż połowy ogrodu, i jednego morga pola z realności pod l. k. 16 w Hrycowcach należącego do Karola Głowińskiego ciała tabularnego niestanowiącego, na rzecz Markussa Hellera, wyznaczając w tym celu 3 termina, mianowicie na 12 lipca, 12 sierpnia i 22 września 1880, każdym razem o godzinie 10tej rano w tusądowem zabudowaniu.

Na 1 i 2 terminie sprzedać się mające nieruchomości tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Cena szacunkowa wynosi 180 zł.

Zakład 10 prc.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tudzież reszta warunków licytacyjnych przejrzaną być może w tusądowej registraturze.

Zbaraż dnia 19 maja 1880.

(4657 1—3) **Edikt.**

Zl. 38. Am 16 Juli, am 16 August u. am 16 September 1880 jedesmal um 10 Uhr früh wird hiergerichts die exekutive öffentliche Veräußerung der in Tyśmienica sub CN. 185 Tłumaczer Vorstadt gelegenen keinen Tabularkörper bildenden auf 380 Gulden ö. W. abgeschätzten, und den Solidarschuldner Stefan Stefinki und Warwara Stefinka gehörigen Realität, und der dazu gehörigen Grundparzelle „Bohorodecka góra" genannt, zur Hereinbringung der dem Rafael Pollak gebührenden Forderung pr. 180 fl. ö. W. s. N. G. abgehalten.

Das Vadium beträgt 38 fl. ö, W., und am dritten Termine wird diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert.

Die übrigen Lizitationsbedingnisse könen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen, hiegegen die Steuerrückstände durch das k. k. Steueramt in Tłumacz bekannt gemacht werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienica 25 April 1880.

(4150 1—3) **Edikt.**

Zl. 3205. Das k. k. Kreisgericht in Stanisławów macht hiemit den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Julian Borowski und Michael Maget bekannt, daß Abraham Weidenfeld gegen sie mittelst Eingabe p. Zl. 3205/1880 das Anbringen und Ausfolgung des im hiergerichtlichen Depositenamte erliegenden Vadiums von 238 fl. 16 kr. vom Verkaufe der Hälfte der Marcus Weidenfeld'schen Realität sub Nr. 212 1/4 in Stanislau gestellt hat, daß zur Entgegennahme ihrer Äußerung unter der Strenge der stilschweigenden Einwilligung die Tagfahrt für den 2ten September 1880 4 Uhr N. M. in Bureau III bestimmt und daß zu ihrem Curator Adw. Dr. Rosenberg ernannt wurde.

Stanislau 8ten Mai 1880.

(4082 1—3) **Edikt.**

Zl. 22648. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte, wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung des Ludwig und der Anna Epstein per. 100 fl. ö. W. s. N. G. die exekutive öffentliche Feilbiethung des den Schuldnern Josef und Leo Margosches laut Dom 84 pag. 46 n. 15 haer. eigenthümlich gehörigen 1/10 Theiles der Realität sub Nr. 196 3/4 in Lemberg am 9ten August und 9ten September 1880 jedesmal um 10 Uhr V. M. hiergerichts stadtfinden wird, bei welchen Terminen jedoch obige Hypothek nur über den Schätzungs und zugleich Aufsrufspreis per 141 fl. 52 1/2 kr. ö. W. oder um denselben veräußert werden wird; weiters das jeder Kauflustige als Vadium den Betrag per 14 fl. 16 kr ö. W. zu erlegen habe, und daß die weiteren Lizitationsbedingungen sammt dem betreffenden Schätzungsakte und Grundbuchsextrakte in der h. g. Registratur eingesehen werden können, endlich aber, daß zur eventuellen Feststellung erleichternder Verkaufs Bedingungen h. g. der Termin auf den 9 ten September 1880 Nachmittags 4 Uhr bestimmt wurde, wie auch daß für die dem Leben und Wohnorte nach unbekaunten Hypothekargläubiger Jsrael Bernstein, Golde Margosches u. Hirsch Langner, dann für alle diejenigen, welche etwas erst nach dem 11 ten Mai 1880 als dem Ausstellungsdatum des dieser Lizitation zur Grundlage dienenden Grundbuchsauszuges ein bücherliches Recht auf die zu veräußernde Hypothek erwerben würden, oder welchen einer der in Sachen ergehenden Bescheide, aus was immer für einem Grunde nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, der Adwokat Dr. Feiles mit Substituirung des Adwokaten Dr Reich zum Kurator bestellt wurden.

Lemberg am 29en Mai 1880.

(4667 1—3) **Edykt.**

L. 4744. C. k. sąd powiatowy w Kutach ogłasza niniejszem, że w dniach 16 lipca, 20 serpnia i 24 września 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya realności w Kutach pod l. k. 1675 położonej, ciała tabularnego nietworzącej do Mikołaja i Apolonii Babinków należącej, na zaspokojenie pretensyi Eizyka Kamil w kwocie 72 zł. 32 ct. w. a. z pn. a to przy 1 i 2 terminie tylko za cenę szacunkową 150 zł. lub wyżej przy trzecim zaś terminie i niżej tejże za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum będzie 10% ceny szacunkowej.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuty 5 grudnia 1879.

(4642 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3861. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 16 lipca i w dniu 16 sierpnia o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Samuela Weicha w ilości 1200 zł. w. a. przymusowa sprzedaż realności pod l. 319 w Białej położonej wedle księgi głównej tom II. fol. 450 n. 7 on. do Augusta Geyera należącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2133 zł. 88 ct., poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 220 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminen nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Eisenberg.

C. k. sąd powiatowy.

Biała 31 maja 1880.

(4640 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3376. W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 16 lipca i w dniu 16 sierpnia 1880 o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Maksa Grossa w ilości 180 zł. przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. 79 w Bestwinie w powiecie Bialskim położonej wedle ks. głów. gminy Bestwiny l. w. 79 d. Róży Fischerowej 2 ślu. Gutmanowej należącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 339 zł. 50 ct., poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 34 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Jan Rozner.

C. k. sąd powiatowy.

Biała dnia 31 maja 1880.

(4643 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2232. Dnia 14 lipca, 19 sierpnia i 22 września 1880 o godzinie 10 rano edbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 44 w Orzechówce, ciała tabularnego niestanowiącej Wojciecha Cwynara własnej w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego o 250 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 450 zł..

Wadyum 45 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów 13 maja 1880.

(4651 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3483. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że przedsięweźmie przymusową sprzedaż połowy realności w Rymanowie pod lk. 133 położonej dłużnika Izaaka Barta, jak Dom Tom. IV. pag. 528, 529, 530 poz. 505 własnej, celem ściągnienia na rzecz Józefa Dakiela dłużnej kwoty 360 zł. w. a. z pn. w dniach 12 lipca, 9 sierpnia i 13 września 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu tusądowem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 39 zł. w. a. zakład zaś 10% takowej.

Resztę warunków tudzież wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów dnia 2 czerwca 1880.

(4641 1—3) **Edykt.**

L. 3139. C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, iż celem ściągnienia od Pawła Stwory resztującej sumy wekslowej Maurycego Feliksa w kwocie 268 zł. z pn. przedsięweźmie w sądzie przymusową sprzedaż realności l. k. 121 w Międzybrodziu Lipnickiem położonej, dnia 31 lipca, 31 sierpnia i dnia 30 września 1880, każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1863 zł. 42 ct.

Wadyum 190 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w sądzie, zaś wykaz podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Białej.

O tem zawiadamia się Maurycego Feliksa, Pawła Stworę, c. k. uprzyw. zakład kredytowy włościański we Lwowie, Bialańskie towarzystwo zaliczkowe, Henryka Borgera w Białej, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, c. k. urząd podatkowy w Białej, i niewiadomych wierzycieli, którzyby po dniu 8 marca b. r. prawa hipoteczne uzyskali, lub którymby niniejsza rezolucya za późno lub wcale doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora ad actum p. dr. B. Ichhejsera adwokata w Białej i przez edykt.

C. k. sąd powiatowy.

Biała dnia 6 czerwca 1880.

(4664) **Edykt.**

L. 7129. C. k. sąd powiat. w Buczaczu ogłasza, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastr. Zielona dnia 21 lipca b. r. rozpocznie i wzywa każdego kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, by się zgłosił i wszystko naprowadził co do wyjaśnienia swych praw za stosowne uzna.

Buczacz 30 czerwca 1880.

(4659) **Ogłoszenie.**

L. 219. Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Przemyślu oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Orelec w powiecie sądowym Lisko w dniu 19 lipca 1880, zaś dla gminy katastralnej Dziurdziów w tym samym powiecie położonej dnia 29 lipca 1880 na miejscu rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Przemyśl dnia 2 lipca 1880.

(4663) **Ogłoszenie**

L. 5953. Po przeprowadzeniu dochodzeń miejscowych dla założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Suchodoły z Gajami suchodolskiemi w obrębie c. k. sądu powiatowego w Brodach położonej, składa się protokoły tych dochodzeń wraz z dotyczącymi arkuszami posiadania, sprostowanym spisem posiadłości i kopiami mapy katastralnej tudzież protokołem parcelowym do powszechnego przejrzenia w c. k. sądzie powiatowym w Brodach.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą pisemnie lub ustnie w rzeczonym c. k. Sądzie powiatowym a w dniu 10 lipca 1880 do przeprowadzenia odnośnych dochodzeń przeznaczonym także przed komisyą do założenia ksiąg gruntowych wydzieloną.

Co niniejszem podaje się do publicznej wiadomości.

Z komisyi hipotecznej c. k. Sądu powiatowego w Brodach dnia 30 czerwca 1880.

(4029 2—3) **Edikt.**

Zl. 8863. Vom k. k. Bezirks-Gericht in Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Exekutionsangelegenheit des Hersch Chajes gegen Abraham Szya Leitenauer pto 150 fl s. N. G zur Hereinbringung obiger Forderung die exekutive Feilbietung der dieser Forderung zur Hypothek dienenden bereits exekutiv geschätzten dem Schuldner Abram Szya Leitenauer ut Dom Cio T. III pag 120 n. h. 11 gehörigen Realitätsanteils CN. 163 Stadt in Drohobycz zu Gunsten des Hersch Chajes bewilligt wurde, wozu nur zwei Lizitationstermine und zwar auf den 26 Juli und den 30 August 1880 jedesmahl um 10 Uhr V. M. h. g. im B Nr. 6 bestimmt wurden. Bei den obigen 2 Terminen werden die gedachten Antheile jedoch nur um oder über den erhobenen Schätzungswerth von 943 fl. 50 kr. ö. W. offentlich versteigert. Sollte weder bei der ersten noch bei der zweiten Feilbiethungs-Tagfahrt der Schatzungswerth erzielt werden so wird der Termin auf den 30 September 1880 um 10 Uhr V. M. im B Nr 6 zur Feststellnng erleichternder Bedingnisse ausgeschrieben.

Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige 10% des Ausrufspreises d. i 94 fl. 36 kr. ö. W. entweder in baarem Gelde oder in cautionsfähigen Effeckten nach dem letzten Tagskurse der Lemberger Zeitung als Wadium zu Händen der Lizitationskomission zu erlegen.

Der Schätzungsakt die Tabularextracte und die weitern Lizitationsbedinguisse können in der h. g Registratur eingesehen werden. Hievon werden sämtliche Interessanten und alle diejenigen Gläubiger welche erst nach dem 20 Jäner 1880 dingliche Rechte auf die schuldnerische Realitätsantheile sub CN. 163 Stadt in Drohobycz erwerben sollten Ferner denen dieser Feilbiethuugs bescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde unter der gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden konnten zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr adw. Dr. Gelehrter verständigt.

Vom k. k. Bezirks-Gerichte.

Drohobycz den 9 Mai 1880.

(4665) **Edykt.** L. 7115.

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Rukomysz dnia 14 lipca 1880 rozpocznie, i wzywa każdego kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, by się zgłosił i wszystko naprowadził co do wyjaśnienia swych praw za stosowne uzna.

Buczacz 30 czerwca 1880.

(4619 2—3) **Edikt.**

Zl. 4874. Am 2 Juli, 2 August und 31 August 1880 jedesmal um 10 Uhr Vormittags wird hiergerichts zur Einbringung der Forderung des Itzik Altenhaus per 86 fl. ö. W. sammt Nebengebühren die exekutive Veräußerung der liegenden Masse des Stefan Wutaniuk in Markówka unter CN. 30 gehörigen Realität vorgenommen werden.

K. k. Bezirksgericht

Peczeniżyn 25 November 1879.

(4251 3—3) **Edykt.**

L. 5213. C. k. sąd miejsko delegowany w Rzeszowie ogłasza, iż w dniach 23 lipca, 24 sierpnia i 24 września 1880 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż części realności pod l. k. 4 w Boguchwale położonej ciała tabularnego nie stanowiącej spadkobierców ś. p. Antoniego Busza własnej na rzecz Wolfa Adwokata o 36 zł. w. a. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 662 zł. lub wyżej tejże, zas w trzecim terminie niżej takowej.

Wadyum wynosi 67 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów dnia 13 maja 1880.

(3909 3—3) **Edikt.**

Z. 552. Vom k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gegeben, es werde zur Hereinbringung der Forderung von 30 fl. ö. W. sammt Nebengebühren, die executive Feilbiethung der den Eheleuten Leś und Tekla Lazaruk gehörigen nicht intabulirten Realität CN. 86 in Mł..natyn zu Gunsten des Eisig Gugig bewilligt, und diese Feilbiethung in drei Terminen und zwar am 2 August, 2 September und am 12 Oktober 1880, jedesmal um 10 Uhr VM. vorgenommen werden wird.

Peczeniżyn am 15 März 1880.

(4522 3—3) **Edykt.**

L. 7152. Samborski c. k. sąd obwodowy ogłasza, że na wniosek wierzycieli masy konkursowy Lei Feldhof zamianował zarządową masy rzeczonej Benjamina Rosi kupca w Drohobyczu a zastępcą tegoż Meilecha Lindenbauma, właściciela realności w Borysławiu zamieszkałych.

Sambor 11 maja 1889.

(3991 3—3) **Edikt.**

Zl. 4574. Vom k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß Rifka Sperber unter dem 4ten Mai 1880. Zl. 4574, das Gesuch wegen Einverleibung der Löschung des im Lastenstande der Realität snb. CN. 194 St. in Kolomea laut libr. on. Tom. II. pag. 625 n. 17 zu Gunsten des Leib Allerhand pränotirten Pfandrechtes der Wechselsumme von 500 fl. C. M aus dem Lastenstande dieser Realitat überreicht hat, daß zum Curator die liegende Masse des verstorbenen Leib Allerhand der Landesadvokat Dr. Rasch in Kolomea bestellt und demselben gleichzeitig der im Sinne §. 45 G. G. erlassene Bescheid mit dem Termine auf den 24 August 1880 nm 9 Uhr Vorm. zugestellt wurde.

Es werden daher die Erben des Leib Allerhand aufgefordert, die nothwendigen Behelfe dem Curator vor dem Termine einzuhändigen oder beim Termine unter gleichzeitiger Legitimirung als Erben persöhnlich zu erscheinen, widrigens sie die aus der Unterlassung entstandenen üblen Folgen sich selbst werden zuschreiben müssen.

Kolomea am 20 Mai 1880.

(4308 3—3) **Edykt.**

L. 5748. Dnia 16 maja 1880 l. 5748 wniósł Maksymilian Kamiński pozew przeciw Mikołajowi Kamińskiemu o uznanie prawa własności do $^1/_{16}$ części dóbr Wierzbiany i kapitału indemnizacyjnego z pn. który uchwałą z 26 maja 1880 l. 5748 do wniesienia obrony udzielono. Gdy miejsce pobytu Mikołaja Kamińskiego a względnie nazwisko i miejsce pobytu tegoż spadkobierców nie jest wiadome, doręcza się powyższy pozew ustanowionemu dla pozwanego kuratorowi Adw. dr. Rosenbachowi i zawiadamia się o tem pozwanego obecnym edyktem.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl 26 maja 1880.

(4451 3—3) **Edykt.**

L. 24689. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu Salamona Axelhon i Hindę Schönblum, że małżonkowie Franciszek i Marya Szczudłowscy pod dniem 30 maja 1880 do l. 24689 przeciw nim pozew o wyeliminowanie z ceny kupna $^3/_5$. $^1/_5$ i $^1/_5$ części realności l. 359 $^4/_4$ we Lwowie sumy 307 zł m. k. z pn. na rzecz pozwanych na p..yższej realności a względnie na cenie kupna tejże ciężącej wnieśli i że takowy kuratorowi adw. Dr. Balko doręczony został.

Wzywamy przeto pozwanych niniejszym edyktem, by rzeczonemu kuratorowi w należytym czasie środki obrony podali, lub sądowi innego zastępcę wskazali.

Lwów dnia 5 czerwca 1880.

(4513 3—3) **Edykt.**

L. 1535. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce niniejszym edyktem oznajmia, iż na skutek skargi przez P. Teofila Kułakowskiego, Michała Olkusznika i Anieli Olkusznikowej przeciw Wiktoryi z Tokcińskich Stołowskiej, Szczepanowi Tokcińskiemu, Józefowi Tokcińskiemu, Maryi Tokcińskiej, Teresie Tokcińskiej z miejsca pobytu i życia niewiadomym kuratora w osobie p. Franciszka Samolskiego z Wieliczki ustanowiono i jednocześnie termin do rozprawy ustnej na dzień 3 sierpnia 1880 o godzinie 9 rano wyznaczono.

Wzywa się z tem wyżej wymienionych pozwanych, a ewentualnie ich prawonabywcom lub spadkobierców ażeby wcześnie ustanowionemu dla nich kuratorowi, o miejsce pobytu donieśli i albo temuż potrzebne do ich zastępstwa dowody dostarczyli, albo też osobiście lub przez należycie umocowanego zastępcę, na wyżej oznaczonym terminie w sądzie się stawili inaczej bowiem, niekorzystne skutki, ..ami sobie przypisać będą musieli.

C. k sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 26 maja 1880.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 domu Wernera.